

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—.
Poštno-čkovni rač. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO
Z MESEČNO PRILOGO „NAŠ DOM“

Uredništvo in upravništvo: Maribor, Koroška c. 5.
Telefon 2113

Cene inseratom: cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četr strani Din 500.—, 1/8 strani
Din 250.—, 1/16 strani Din 125.—,
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.20.

Preveč ni dobro.

Volitve, ki se vršijo pod diktatorski-
mi vladami, so po svojem izidu plod
nasilja in potvare. Takšne so tudi bile
novemberske volitve v Nemčiji. Propa-
ganda in teror: agitacija in strahova-
nje, sta bili glavni sredstva, ki sta ro-
dili volilni uspeh hitlerjevcev. Da je
pri tem tudi potvara igrala veliko ulo-
go, je jasno in dokazano. Navesti ho-
čemo za to trditev samo dokaze iz dveh
okrožij. Na Zgornjem Bavarskem je po
uradnih izkazih 1.724.000 volicev, 12.
novembra pa jih je glasovalo 1.824.696,
torej 100.696 več glasovalcev, ko vpi-
sanih volilcev. V Frankenu je glasovalo
1.716.000 oseb, volilcev pa je tam samo
1.705.000. Če se na tak način »delajo«
volitve, je lahko doseči milijonske
svote.

Nad izidom volitev so bili najbolj iz-
nenadeni narodni socialisti sami. Av-
strijski narodni socialisti so pričakova-
li, da stojita za »voditeljem« Adolfom
Hitler k večjemu dve tretjini nemškega
ljudstva. Saj je pri marčnih volitvah
letošnjega leta glasovalo za Hitlerja 17
milijonov volilcev (44%), za socialiste in
komuniste 13 milijonov, za katol. cen-
trum blizu 5 milijonov. Ali so se vsi ti
marksistični volilci, odnosno katoliški
volilci tekom 7 mesecev spreobrnili v
hitlerjevce? Rezultat volitve, ki je pro-
cent hitlerjevskih glasov povišal na vi-
šino preko 92%, odnosno 95%, jim je ta-
ko zmedel glave, da se njihova usta ni-
ti ne morejo odpirati za zmagoslavno
vzklikanje. Isti pojav je tudi zabeležiti
med narodno-socialističnimi gorečniki
v okrilju narodnih manjšin v posamez-
nih državah. Tako se n. pr. nemški na-
rodno-socialistični celjski list »Deu-
tsche Zeitung«, ki je ob raznih prilikah
zapel vznesene slavospeve Hitlerju,
spričo izida novemberskih volitev ne
more dvigniti do običajne nemško-na-
cionalne zanositosti. Kot mrzel tuš vpli-
va na njegovo razpoloženje vprašanje:
»Kaj pa sedaj?«

Kaj bo sedaj, je res najvažnejše vpra-
šanje. Mar bodo novemberske volitve
ostale volilska komedija, ali k večjemu
propagandno sredstvo za Hitlerjevo no-
tranjo in zunanjo politiko? Ali pa bo
Hitler smatral državne volitve kot ka-
žipot za notranjo politiko, ljudsko gla-
sovanje pa kot klic ljudstva, da enako-
pravnost nemškega naroda dejansko iz-
vede, kakor to določuje program narod-
no-socialistične stranke? Ako bo Hitler
sedaj nastopil pot dejanj, bo v notranji
politiki sledila še večja centralizacija
Nemčije. Deželni zbori bodo ali popol-

noma ukinjeni, ali pa omejeni na ob-
močje posvetovalnih zborov. Samostoj-
nost prejšnjih dežel bo izginila, premoč
Prusije bo porasla, Nemčija bo popol-
noma poprušena. Mar-li misli Hitler,
da vsi tisti 40 milijoni ljudi, ki so pri
»volitvah« za njega glasovali, odobra-
vajo takšen notranji preustroj Nemči-
je? Narodno-socialistični poglavarji go-
tovo niso tako naivni, da ne bi poznali
mišljenja južnih Nemcev, ki smatrajo
prevlast Prusije kot neznosne spono.

Usodni pa bi mogli postati Hitlerjevi
koraki na polju zunanje politike. Oh-
ljube, ki jih je sedanja vlada dala nem-
škemu narodu pred volitvami, jo obve-
zujejo k temu. »a enakopravnost nemš-
kega naroda dejansko izvede. Saj je
»enakopravnost« nemškega naroda ti-
sta glasilka, ki jo je Hitler najbolj pro-
povedoval, širil in zabičeval med ljud-

stvom. Ta glasilka je s hipnotično moč-
jo vplivala na ljudi ter jih preverila, da
Nemčija v vprašanju oboroženja in v
drugih zadevah ni enakopravna z dru-
gimi državami. Moglo bi se torej zgo-
diti to, česar se boji angleška in fran-
coska javnost, da bi nemška vlada, sa-
ma hipnotizirana od velikega uspeha
novemberskih volitev, proglasila voja-
ške določbe versajske mirovne pogodbe
kot ne več obvezne za Nemčijo. To pa
bi mogel biti začetek velikih zapletlja-
jev v Evropi. Italijanski fašizem, ki
podpira Nemčijo v razorožitvenem
vprašanju, ohrabljuje nemško vlado k
večji dejavnosti na področju zunanje
politike. V demokratičnih državah je
parlament tisti činitelj, ki daje smerni-
ce v zunanji politiki in obvaruje vlado
pred koraki, ki bi mogli pestati usodni.
V novem nemškem parlamentu pa je
sedaj preko 660 poslancev in med nji-
mi nobenega opozicionalca. Mar ni to-
rej resničen pregovor: Preveč ni dobro?

IZ NAŠE DRŽAVE.

Vlada je predložila dne 18. novembra
narodni skupščini državni proračun za
prihodnje leto. Proračun izkazuje 10
milijard 171 milijonov izdatkov in je za
več nego pol milijarde nižji od sedanje-
ga. Proračunski predlog kaže izenačene
dohodke in izdatke.

IZ DRUGIH DRŽAV.

Novo romunsko vlado je sestavil vo-
dja liberalov Duca. Vsi ministri, izven
zunanjega, znanega Titulesca, so člani
liberalne stranke in so že ministrovali
večkrat v prejšnjih liberalnih vladah.
Prejšnji romunski ministrski pred-
sednik in vodja narodne kmečke sku-
pine Vajda Voevod je odstopil kot šef
stranke z izjavo, da se mu ni posrečil
poskus zaupljivega ter smotrenega so-
delovanja njegove stranke in krone.
Vajda Voevod se je povsem umaknil iz
političnega življenja in bo prevzel vo-
dstvo kmečke stranke zopet Maniu.

Slika nemškega parlamenta po vo-
litvah. Dne 12. novembra izvoljeni ali
bolje: od Hitlerja narekovani nemški
parlament bo štel 661 poslancev. V no-
vem parlamentu ne bo nobene ženske,
povprečna starost poslancev bo pa 30
do 40 let. Najmlajši poslanec bo seda-
nji šef organizacije Hitlerjeve mladine
Baldur v. Schirach. V novem rajhstagu
(parlamentu) bo 50 ministrov nemških

dežel in okoli 100 zastopnikov raznih
hitlerjevskih organizacij in nacionalno-
socialističnih gospodarskih organiza-
cij. Razen tega bo v novem rajhstagu
40 državnih uradnikov, mnogo kmetov,
okoli 40 delavcev in mnogo zastopni-
kov industrijskih in obrtnih društev.
Prva naloga novega državnega zbora
bo izdelava načrta nove nemške usta-
ve, ki se bo znatno naslanjala na da-
našnje organizacije fašistične Italije.

Radi vladnih finančnih predlogov je
podal ostavko francoski prosvetni mi-
nister De Monzie.

Konferenca štirih velesil v Rimu. -
Angleška namerava sklicati v Rim kon-
ferenco štirih velesil. Ta posvetovanja
bi naj določila način nadaljevanja raz-
orožitvenih pogajanj.

Amerika priznala sovjetsko Rusijo.
Kakor smo že poročali, se je mudil za-
nje dni v Washingtonu ruski komisar
za zunanje zadeve Livinov. Po daljših
pogajanjih s predsednikom Rooseveltom
so Združene države Severne Ame-
rike priznale sovjetsko Rusijo.

Ali si že obnovil naročnino?

„Slov. Gospodar“ stane:

celoletno 32 Din,

polletno 16 Din,

četrletno 8 Din.

KDOR ŽELI MLAD OSTATI,

naj pravočasno osposobi telo za uspešno borbo proti starostnim pojavom, kot so: splošna utrujenost, občutki tesnobe v srcu, omotica, brenenje v ušesih, glavobol, delanezmožnost, revmatizem in giht. V to svrhu naj pravočasno prične z rednim uživanjem Planinka čaja Bahovec. Planinka čaj se je že dolgo najbolje obnesel in uspešno preosnavlja ves človeški organizem. Planinka čaj čisti in redči kri, pospešuje njeno živahno cirkulacijo po

žilah ter očisti ves organizem strupenih usedlin. Na ta način mu omogoča zopetno sprejemanje novih, redilnih snovi in ravno ta proces je bistveni predpogoj za mladosten občutek, splošno duševno in telesno prožnost in za veselje do življenja. Nabavite si takoj v najbližji apoteki samo pristni Planinka čaj Bahovec po Din 20.— in z napisom proizvajalca:

Lekarna **Mr. BAHOVEC, Ljubljana.**
Reg. br. 12590-20/VII. 1932.

NA POTU V MISIJONE.

(Dopis iz mesta Liege v Belgiji.)

Najprej prav prisrčen pozdrav in iskren »Bog plačaj!« za »Slovenskega gospodarja«. Ne morete si predstavljati, kako človeka v tujini razveseli, ako dobi v roke list, ki je pisan v njegovem domačem jeziku. Moje potovanje proti Belgijskemu Kongu nadaljujem dne 17. novembra iz Antwerpena s parnikom »Thysville«. Ko v mariborski stolnici zazvonijo opoldne, odpluje naša ladja iz Antwerpena proti Afriki. Vožnja je predvidena za 19 dni po morju do mesteca Lobito na 12° južno od ekvatorja. Od tam pa malo nazaj do zlivne reke Kongo v morje. Kako bode potem naše potovanje, ni mogoče nič gotovega reči, ker tamkaj še niso urene razmere kakor pri nas v Evropi. Sicer pa Vam bom poročal, da lahko porabite za Vaš list. Fotografija, ki jo prilagam, pokazuje 4 misijonarje-lazariste, ki potujejo v misijone v Belgijski Kongo. Poleg mene je Belgijec-Flamenc, ki je bil že šest let v Kongu, pa je zbolel in se je moral vrniti v Evropo; sedaj pa se vrača v misijone. Zraven njega je tudi Belgijec-Valonec in četrti je Kerševan Marcel, doma iz Trsta, rodom Slovenec. — Končam s pristržno prošnjo za Vaše liste in z najlepšim pozdravom Vam in vsem čitateljem »Slovenskega gospodarja«. Anton Kramberger, brat-lazarist

★

Starokatoličani. V zadnji številki »Slovenskega gospodarja« smo poročali po beogradskih listih o blagoslovitvi zastave sokolskega društva Beograd III. Blagoslovitev so izvršili: najprej pravoslavni škof dr. Bujič, za njim muslimanski imam dr. Abdulah Hadžić, za njim židovski rabin Apinum, in naposled starokatoliški župnik dr. Niko Kalodjera. Z ozirom na to objavo nam neki vrli čitatelj in prijatelj našega lista sporoča sledeče: »Kaj so pravoslavni, vem; kaj so muslimani ter židovi, tudi znam; kaj so starokatoličani, tega pa ne vem. Prosim torej pojasnila.« Evo, pojasnila! Starokatoličani se imenujejo pristaši krščanske verske ločine, ki se je ločila od katoliške cerkve povodom določitve vatikanskega cerkvenega zbora o učni nezmotljivosti rimskega papeža. Začetniki tega pokreta so bili nekateri profesorji v Nemčiji. Že ko je papež Pij IX. leta 1854 proglasil kot versko resnico nauk

o brezmadežnem spočetju Marije, božje Matere, nekateri profesorji tega niso odobraval, marveč so v imenu »nemške« znanosti proti temu protestirali. L. 1869, in sicer 8. decembra, je bila svečana otvoritev vatikanskega vesoljnega cerkvenega zbora. Ko je kmalu po otvoritvi zbora 400 škofov, zbranih na tem zborovanju, stavilo predlog, naj cerkveni zbor proglasi papežev nezmotljivost, se je proti temu dvignila v Nemčiji opozicija profesorjev, katerim je bil na čelu profesor in prošt Döllinger v Münchenu. Meseca julija (18./VII) 1870 je vatikanski cerkveni zbor proglasil učno nezmotljivost papežev kot dogmo (kot od Boga razodeto versko resnico, ki jo morajo vsi kristjani verovati). To je dalo protestirajočim profesorjem povod, da so se ločili od katoliške cerkve ter ustanovili lastno cerkveno organizacijo. Ustanovitev se je izvršila l. 1871 pod naslovom »starokatoliška cerkev«. Za prvega škofa te cerkve, ki kajpada ni bila ustanovljena od Kristusa, marveč 1840 let po Kristusu od protestirajočih nemških profesorjev, je bil izbran leta 1873 bivši katoliški profesor in duhovnik Reinkens, ki ga je posvetil v Rotterdamu jansenistični (nekatoliški) škof Heykamp. Razširjenje starokatoliške cerkve je jako podpiral nemški kancler Bismarck, ki je imel v svojem boju proti katoličanom pred očmi ustanovitev neke nemške nacionalne cerkve. V pruskem državnem proračunu je bilo takoj v prvem letu za starokatoliškega škofa določena svota 48 tisoč mark, za tisto dobo jako velik znesek. Kljub vsej državni podpori pa se starokatoliška cerkev ni mogla v Nemčiji razširiti, kar je bilo povod, da so se Bismarckove simpatije za starokatoličane kmalu ohladile. Kar se tiče notranjega razvoja te verske ločine, je omemba vredno, da je njena sinoda — tako se imenujejo njeni občni cerkveni zbori — l. 1878 odpravila za duhovnike celibat (zakon neženjenosti). Vsled tega je starokatoliška cerkev postala zatočišče za nekatere katoliške duhovnike, ki jim celibat ni po godu. Tudi v Jugoslaviji je starokatoliška cerkev ustanovljena, pa šteje le zelo malo članov. Njen škof, ki ima svoj sedež v Zagrebu, je dr. Kalodjera, bivši katoliški duhovnik iz Dalmacije.

Razstava svete Kristusove obleke na Francoskem. Od velikega petka do bin koštnega pondeljka prihodnjega leta bo javno na vpogled Kristusova spodnja obleka v Argenteuilu, v predmestju severnozapadno od Pariza. Štirideset let je že minulo, odkar je bil sveti ostanek razstavljen na baš istem mestu, ki je bil takrat neznatna vas, a je

danes že celo mesto z 71.000 dušami. Gospodova obleka v Argenteuilu s trnjeva krono, katero poseda cerkev Notre Dame v Parizu, sta najbolj znamenita spomina na Zveličarja na Francoskem. Gre v tem slučaju za 1 m dolgo volneno srajco, ki je tkana iz enega komada brez šiva in barvana z rastlinskim barvilom. Videti je razločno na njej velike madeže potu in krvi, ki se raztezajo od desne rame navzdol proti mestu leve ledvice. Strokovnjaki trdijo, da je sveta obleka, katero kažejo letos v mestu Trier, Kristusova zgornja obleka, srajca v Argenteuilu pa tvori Gospodovo spodnjo obleko, ki je nekaj običajnega na vzhodu in jo je nosil Zveličar na križevem potu. Drž. laboratorij v Parizu je srajco preiskal in ugotovil, da je bila izgotovljena med leti 200 pr. Kr. in 200 po Kr. Barvana ni z živalskim purpurjem ali škrlatom, ampak z rastlinskim barvilom, katerega so v taistih časih pripravljale priproste ženske. Kako je zašla ta spodnja obleka v Argenteuil? Ko je našla cesarica Helena 300 let po Kristusovi smrti njegov križ, je zbrala vestno vse Gospodove ostanke. Sveto obleko je prenesla v Carigrad, kjer je ostala do začetka IX. stoletja. Nato so jo ponudili cesarju Karolu Velikemu, ki je odposlal za ta dar vojake za vojno proti turškemu kalifu. Karol Vel. je podaril sveto obleko svoji hčerki, ki je bila redovnica v Argenteuilu. Da bi obranili sveti ostanek pred vpadi Normanov, so ga morali skriti. Nedotaknjen se je ohranil do revolucijskega l. 1791. Tedaj so morali srajco v vsej naglici zakopati in navzela se je vlage. V poznejših letih so opravili molji svoje razdiralno delo. Slednjič so morali našiti svete ostanke na drugo suknjo, da so se še sploh ohranili. Vrednost sv. ostanka se s tem ni zmanjšala. Ob koncu svetega leta bo potovalo mnogo vernikov v Argenteuil pri Parizu.

700letnica frančiškanskega reda med Slovenci. Letos je preteklo 700 let, odkar so se naselili med Slovenci z vsestransko plodonosnim delovanjem oo. frančiškani. 700letni jubilej bodo proslavili vsi frančiškanski samostani na Slovenskem.

Jakob Florjančič †.

Dne 15. novembra je umrl pri Sv. Miklavžu pri Hočah znani borec, bivši dolgoletni župan, posestnik Jakob Florjančič. S Florjančičem leže v prerani grob eden najbolj izrazitih boriteljev za pravice našega naroda v mariborski okolici. Po vsej pravici ga lahko imenujemo »vodjo« naših kmetov na Dravskem polju. Florjančič je bil jeklen značaj, ki ni prodajal svojega prepričanja za kake trenutne dobrine ali časti. On ni klonil, kakor klonejo mnogi, mnogi... Florjančič je bil zaveden in neizprosno Slovenec z dušo in telesom. Kot veren katoličan je vzgojil svoje otroke v krščanskem duhu. Njegov dom je bil dom molitve. Tudi v javno-

sti je deloval za zmago krščanske misli vselej in povsod. Florjančiča najdemo povsod tudi kot vzornega gospodarstvenika. Pri vseh važnejših gospodarskih delih v mariborskem okraju ga vidimo, kako z odločujočo besedo gradi, deluje, agitira. Osobito kot župan občine Sv. Miklavž je storil toliko za napredek domačega kraja, kakor menda nihče pred njim in tudi za njim ne bo. Njegova posebna skrb je bila za dobre ceste. Celih deset let je s posebno vnemo deloval kot agilni in iniciativni član mariborskega okrajnega zastopa, oziroma cestnega odbora. Florjančičeva je bila ideja zgradbe ceste na Pohorje. Danes si lastijo zasluge za zgradbo te ceste osebnosti, ki niti blizu niso bile, ko je Florjančič v okrajnem zastopu skupno z g. dr. Leskovarjem in tovariši energično nastopil in tudi uspel s predlogom za zgradbo ceste Sv. Miklavž — Hoče — Reka — Pohorje. In most pri Dupleku! Tudi tu je naš Florjančič deloval z veliko vnemo za uresničenje tega velikega in važnega projekta. Imel je še v mislih cestne zveze Dogoš—Hoče, Sv. Marjeta—Dobrovo—Sv. Miklavž in več drugih. Kot predsednik okrajnega kmetijskega odbora za okraj Maribor desni breg je storil Florjančič mnogo za napredek kmetijstva v okraju. Tovorni kolodvor v Hočah je bil še zadnji korak pred njegovo smrtjo za napredek domače okolice. Florjančič je bil tudi velik prijatelj ljudske prosvete. Kako skrb je imel, ko je šlo za preureditev domače šole. Imel je načrt, da dobi občina Scherbaumovo zgradbo za novo šolo po nizki ceni. Žalibog, da na merodajnih mestih niso imeli umevanja za pameten predlog. Občina bi si bila prihranila stotisočake, ki jih bo v doglednem času morala

šteti za novo šolsko zgradbo. Florjančič je tudi imel načrt, ustanoviti za Sv. Miklavž in okolico prosvetno društvo. Florjančiča tudi najdemo med ljudskimi govorniki. Njegove besede so bile iskrene in je posebno med svojimi podeželskimi tovariši našel mnogo pritrjevanja. Florjančiča najdemo tudi med prijatelji revežev. Noben siromak ni šel prazen od njegove hiše. Kot cerkveni ključar domače cerkvice je skrbel za lepoto hiše božje.

Za njegovo res pravo narodno delo je dobil svoj čas od našega kralja odlikovanje. Mnogo je tudi bilo vredno odlikovanje, ki ga je bil deležen Florjančič med svojim narodom. Več period je bil izvoljen za župana, sprva sicer v borbi, a pozneje skoro vedno soglasno. Tudi nasprotniki so ga spoštovali radi njegovega značaja in delavnosti.

Pred leti je začel bolehati. Ali ni dal mnogo na to. Bil je prepričan, da bo lezen ni nevarna. Ko pa je prosil zdravnike za svet, je bilo že prepozno. Rak mu je končal življenje. Mnogo je trpel v bolezni, pa je bil vdan v voljo božjo. Iskal je pomoči celo na Dunaju in v drugih mestih, ali rak mu je razjedel prsa tako močno, da je bila rešitev nemogoča. Njegov osebni prijatelj g. dr. Wankmüller, zdravnik v Mariboru, mu je lajšal zadnje ure. Večkrat je bil pred smrtjo spreviden s sv. zakramenti. Preminul je mirno, obkoljen od svojih dragih otrok in sorodnikov. Šel je za svojimi prijatelji in borci: Pišekom, Roškarjem, Hauptmanom, s katerimi je cel desetletja deloval za boljšo bodočnost našega kmetijskega rodu!

Svetila zvestemu slovenskemu in krščanskemu možu nebeška luč!

F. Ž.

Splavar utonil. Lastnik splava Gregor Butoln se je peljal po Dravi na splavu iz Gortine proti Vuzenici. Pri Mravljakovi žagi je zadel splav ob podvodo skrito skalo. Vsled sunka je udarilo veslo Butolna v trebuh s tako silo, da je omahnil in padel v Dravo. Za gospodarjem sta se pognala v vodo oba splavarja, a vse prizadevanje, da bi ga našla ter rešila, je bilo zastonj. Drava ga je pogoltnila in ga bo bogznaj kje po preteku par tednov naplavila.

V zadnjem hipu preprečena večja požarna nesreča. Pri posestniku Ivanu Jugu v Rušah je izbruhnil ogenj v kuhinji v odsotnosti domačih. Zgorela je vsa kuhinjska oprema in več obleke. Škoda znaša 6000 Din. Na srečo je prišel mimo hiše delavec, opazil nesrečo in pozval sosede, da so ogenj pogasili baš v zadnjem trenutku.

Že zopet vse obsodbe vredno krvavo dejanje. Mlatili so v Smrečnem pri Sl. Bistrici pri posestniku Jožefu Matelnu, po domače Pogavcu. Pomagala sta pri mlatvi Albin Pristovnik in Anton Učko. Na večer po končanem delu so zapustili ostali skedenj, le Pristovnik je ostal sam na hodniku. Učko je imel še opravke v hlevu in je šel mimo skedenja proti hiši. Ko je prišel mimo Pristovnika, mu je ta zasadi nož skozi prsni koš v srce. Zabodeni je še kriknil par besed ter obležal mrtev. Pristovnik je smrtno sovražil Učka, ker mu je ta pred enim letom sežgal »koražfeder«.

S sekuro iz zasede po glavi. S smrtno nevarnimi poškodbami na glavi so oddali v bolnišnico v Ptuj posestniškega sina Alojzija Ferko. Dne 12. novembra se je vračal Ferko na dom v Drsteljo pri Sv. Urbanu. Iz zasede ga je udaril neznanec z ostrino sekire po glavi, da se je takoj zgrudil ter obležal nezavesten. Ker ga ni bilo domov, so ga šli domači iskat in ga našli v mlaki krvi.

Vlomilci iz Slovenskih goric obsojeni. Dne 17. novembra je sodilo mariborsko sodišče Jakoba Zvera in njegove tovariše, ki so izvršili tekom par mesecev 14 vlomov in tatvin in povzročili škodo za 35.000 Din. Zver je pobegnil pred kratkem iz prisilne delavnice. Obsodba se glasi: Jakob Zver na 3 leta robije in 4 leta izgube častnih pravic, Vuk na 3 leta robije in 4 leta izgube častnih pravic ter na pridržek po prestani kazni, Bauman na 1 leto strogega zapora, Martin Krajnc na 6 mesecev strogega zapora ter Franc Krajnc na 6 mesecev zapora, pogojno na 3 leta.

Radi uboja zeta oproščen pred sodiščem. Dne 15. novembra je dajal pred mariborskim sodiščem odgovor zaradi uboja zeta 63letni Blaž Pravdič s Turškega vrha v Halozah. Ozadje žalostnega dejanja je naslednje: Leta 1929 je poročila Pravdičeva hčerka vdovca J. Mumleka. Zakon je bil takoj po poroki nesrečen, ker je mož ženo pretepeval in se je ta zatekala na dom k staršem. Letos dne 21. marca je Mumlek zopet tepel ženo in ji celo grozil s smrtjo. Iz upravičenega strahu za življenje je reva pobegnila na očetov dom, a naslednji dan se je vrnila z materjo ponovno k možu. Za njima pa je šel oče Pravdič, da bi pozval nasilnega zeta

Proslava 15letnice osvoboditve Maribora je bila v soboto zvečer in v nedeljo dopoldne res veličastna. Mesto je bilo dva dni v zastavah, bakljada v soboto zvečer dobro obiskana in istotako je bil obisk množic v nedeljo pri javni službi božji na Glavnem trgu, katero je opravil g. mestni župnik M. Umek, in pri raznih navdušenih govorih proti pričakovanju velik. Ob priliki 15letnice je prejel g. general Maister kot osvoboditelj Maribora ščit častnega meščanstva z napisom »Generalu Rudolfu Maistru, častnemu meščanu mesta Maribor, 11. maja 1933.«

Prvi slovenski župan v Ljubljani Peter Grasselli je umrl dne 17. novembra t. l. v Ljubljani v visoki starosti 92 let.

Prestavljen je g. kaplan Jak. Vrabec iz Konjic v Št. Jurij ob južni železnici; g. Stanko Lah pride iz Št. Jurija ob j. ž. v Vitanje.

Vzor učitelja umrl. V Svečini je nenadoma preminul tamošnji vzorni šolski upravitelj g. Josip Berce. Blagemu možu ostani ohranjen med našim obmejnim prebivalstvom hvaležen spomin!

Vlomilec, ki je zagrešil 11 vlomov, pod ključem. Mariborska policija je spravila na varno opasnega vlomilca Jožefa Grila, ki je zagrešil v razna mariborska stanovanja in prostore tekom treh mesecev 11 vlomov. Odnášal je predvsem gotovino in zlatino. Na podlagi prstnih odtisov so mu dokazali doslej 4 vlome, ostale pa še taji, ker upa, da ne bo mogla policija zbrati za nje dovolj dokazov za njegovo krivdo.

Pošteno sta jo izkupila pred sodiščem. Svoj čas smo poročali, kako je bil napaden iz zasede v noči in nevarno pobit s koli posestnik Josip Kuhn iz Radvanja pri Mariboru. Kot napadalca so izsledili 27letnega dninarja L. Krambergerja in 25letnega posestniškega sina Ivana Oliča. Pred sodiščem sta se zagovarjala, da je bil napad namenjen nekemu drugemu in da sta se zmotila. Ker so ostale poškodovanemu trajne posledice divjaškega napada, je bil obsojen vsak napadalec na 3letno robijo ter triletno zgubo častnih pravic. Vrh tega še morata plačati g. Kuhnu 20.000 Din za bolečine in bolniške stroške.

Hočeš srečko brezplačne loterije?
Tedaj si naroči »Naš dom«!

na odgovor. Oba možakarja sta se koj sprla in zet je navalil na tasta. Pri navalu je padel Mumleku nož iz žepa in tega je tast pobral. Zet se je hotel lotiti starega z motiko, a ta ga je prehitel, ga ranil iz pištole in mu še zasadil nož v srce. Stari Pravdič se je izgovarjal pred sodniki s silobranom in je bil oproščen vsake krivde.

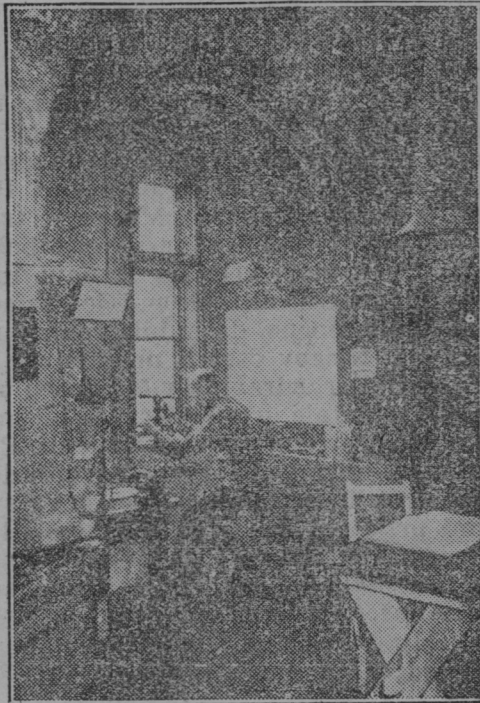
Neznanec zginil z jurji. V Lipovcih v župniji Beltinci v Prekmurju je v odsotnosti domačih neznanec odnesel iz omare posestniku Štefanu Ŭlnu 23 tisoč Din. Zopet svarilen zgled: Ne hranite doma toliko denarja!

Ostro kaznovana požigalka. Dne 14. t. m. je dajala odgovor pred mariborskim sodiščem prevžitkarica Terezija Balir iz Šalamencev v Prlekiji. Obtožnica ji je očitala, da je zažgala letos dne 17. aprila svojemu sosedu Janezu Flisarju 600 Din vredno kopico slame. Radi požiga je bila obsojena Balirjeva na 2 leti robije in na triletno zgubo častnih pravic.

Samomer ali umor. Dne 14. novembra je javil mesarski pomočnik Anton Levičnik orožnikom v Krškem skrivnostno ter zagonetno najdbo ženskega okostnjaka. 3 km od Krškega, kjer se odcepi od ceste pot proti Guncam v takozvanem Pleterskem bregu je počivalo razpadlo žensko truplo. Orožnika sta ugotovila na licu mesta sledeče: Lobanja in desni čevelj sta bila pod skalo, ostalo pa en meter nižje. Prsni koš je bil popolnoma sesut. Ob njem je bil že razpadel rjav ženski klobuk, obleka zelenkasto karirane barve, ki pa je bila menda le zraven priložena, nizki čevljički svetlo-rjave barve, v njih je bilo še nekaj mesa. Ženska torbica je iz istega blaga kakor obleka, v mali usnjeni denarnici pa so našli 3.50 D in črno mrežico za lase, par usnjenih rjavih rokavic, dva čipkasta robčka brez monogramov, dve mali ogledalci, glavniček, blazinico za puder in svinčnik. Po peščici črnih las je sklepati,

Konec Marija Terezija tolarjev. Marija Terezija tolarji so se vedno kovali na Dunaju, kjer so jih naročale razne azijske in afriške pokrajine. Terezin tolar je bil plačilno sredstvo nad 100 let. Letos prvič teh tolarjev ne bodo več izvažali v inozemstvo.

Neprestana dnevna in nočna straža v stolpu cerkve sv. Štefana na Dunaju. Kakor hitro se pojavi kje v mestu znak požara, telefonira opazovalec izsleditev gasilcem.

Spomenik so odkrili v Pacy na Francoskem znanemu in dolgoletnemu zunanjemu ministru Briand. Slavnostni govor govori sedanji ministrski predsednik Sarraut.

da je bila pokojnica ostrižena po dečje. Listin ni nikakih, soditi pa je, da je bila stara kakih 18 let. Pokojna je bila najbrž iz Zagreba. Poizvedbe se vrše: Ali gre za samomer ali za umor?

Dinamična patrona pod izložbenim oknom. Dne 14. novembra zjutraj je pognal strahovit pok iz postelje v Šmartnem pri Litiji župana in trgovca Jožefa Strmana, ki biva nekoliko zunaj vasi. Po pomirjenju prve razburjenosti je župan dognal, da je eksplodirala pod izložbenim oknom dinamična patrona, ki je raznesla izložbo, poškodovala vrata v skladišče in so popokale celo šipe balkonskega okna v I. nadstropju. O storilcih še ni doslej nič znanega.

Ukradel kobilu in voz. Posestniku Jakobu Benedičiču iz Studenega pri Železnikih na Kranjskem je ukradel neznanec 4000 Din vredno kobilu rdeč-barvno, staro 8 let. Izmaknil je še posestniku Janezu Kodelju v Studenem in se odpeljal v smeri proti Skofji Loki.

Nevarno sta trčila dne 17. novembra v Ljubljani na Resljevi cesti osebni in tovorni avto. Oba avtomobila sta popadala v grabo. Šofer Jamnik je dobil težje notrajne poškodbe.

Roparski napad. V nedeljo dne 12. t. m. je bil izvršen roparski napad na nekega Živkoviča, doma iz Dragoševcev onkraj Gorjancev, ki je prodajal po hišah blago za obleke. Omenjeni se je vračal zvečer proti novemu mestu. Ob cesti blizu Mačkovca pri odcepu poti proti Trški gori, je srečal neznanca. Tujec je pograbil krošnjarja za vrat in ga vrgel ob tla. Napadeni je seve vpil na pomoč, a ga ni nikdo čul, dasi je oddaljen Mačkovec od mesta napada komaj 60 m. V upravičenem strahu za življenje je ponudil Živkovič napadalcu celotno gotovino v znesku 6700 Din. Po sprejemu denarja je zginil lopov v smeri proti Trški gori.

Vlomilci okradli trgovca. V noči na 14. novembra so vlomili neznanci v Možakovo prodajalno na Polici pri Višnji gori. Odnesli so gotovine ter raznega blaga za 5000 Din.

Kozolec pogorel. Vsled podtaknjene- ga ognja je začel goreti dne 11. t. m. ob 8. uri zvečer v vasi Lučine nad Gorenjo vasjo na Kranjskem kozolec z 8 okni, last posestnika Janeza Dolenca. Kozolec je pogorel do tal.

Zagonetna smrt. Na Viču pri Stični so našli dne 18. t. m. z lizolom zastrup-

Ijeno 30letno Jožefo Vrhovec, ki je ležala mrtva na postelji. Vežna vrata so bila nezaklenjena. Zadnjo nedeljo jo je nekdo pretepel radi pisma, katerega dekleta po lastni izjavi ni pisala.

S tiskom sejmo besedo božjo! Kakor pridigujemo vsako nedeljo, tako naj tudi tisk prinaša vsako nedeljo besedo božjo v vaše kraje! Naročutje »Nedeljce!« Napravite ji prostor v cerkvi s puščico, kjer jo položite, vsak jo lahko vzame, pa naj daruje za njo, kolikor more, vsaj 10 komadov je bo na tak način gotovo šlo! — Uprava »Nedelje«, Maribor.

Ima pri vas že vsaka hiša Sv. pisano? Čeneje kot po 6 Din, polplatno vezan 8 Din in celoplatno vezan 15 Din pa res ni mogoče zahtevati! Organizirajte naročilo! Priporoča se Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Nova zaloga nabožnih predmetov je dospela, posebno križev, kipov, slik in podobice itd. Naročujte pri Tiskarni sv. Cirila v Mariboru!

Velike lesene jaslice za cerkev zelo ugodno na prodaj v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Denarnice za drobiž kupite najbolje v prodajalnah Tiskarne sv. Cirila v Mariboru.

Snežke »Tretorn« najboljša svetovna znamka. Dekliške Din 24.—, damske Din 30.—, Din 34.— in Din 38.—. Samo dokler traja zaloga: Stermecki — Celje.

Revmatiki, kateri vporabljajo za pomirjenje bolečin Fellerjev Elsafluid, Vam lahko povedo, kako so zadovoljni s tem domačim sredstvom min kozmetikom, ki se je obneslo skozi 36 let. Poskusna steklenica 6 Din, dvojna steklenica 9 Din povsod. Po pošti 9 poskusnih ali 6 dvojnih ali 2 velike specialne steklenice 58 Din brez daljnih stroškov pri lekarnarju Eugen V. Feller, Stubica Donja, Elzatr 341 — Savska banovina.

Predivo in konopljo Vam izdelam v vrvarsko blago. Šinkovec Anton, Celje, Dečkov trg.

Sadna drevesa v veliki izbiri in po najugodnejših cenah se dobijo pri banovinski trsnici in drevesnici v Kapeli, pošta Slatina Radenci. Zahtevajte ponudbo! 1105

Kaj se godi v Rusiji?

O Rusiji se mnogo piše. Seveda komunisti in njihovi prijatelji hvalijo njene uspehe v industriji. Mi ne tajimo boljševiskih uspehov, trdimo pa, da je velik del teh uspehov le na papirju. In še marsikaj je v Rusiji, kar ni v redu. Zakaj se pa mnogi komunisti, ki so šli iz tujih dežel v Rusijo, vsi razočarani vračajo? V zadnjem času je iz Finske zbežalo več komunistov v Rusijo. Zdaj pa vsi obupani nadlegujejo s prošnjami svojega konzula, da bi se smeli vrniti nazaj na Finsko. Tudi komunisti iz drugih dežel so se vrnili razočarani domov.

Glavna stvar v Rusiji pa je zdaj glad. Govoril sem s človekom, ki je bežal pred par meseci iz Rusije. Prehodil je potem že del Nemčije, Avstrije in Jugoslavije; pravil je, da v nobeni teh dežel ni tako hudo kot je v Rusiji. Pri težkem delu prejme tam delavec dnevno 1 kg kruha, navadni delavec pol kg in žena delavca 30 dek. Posebno mora stradati kmečko ljudstvo. V listu »Vozroždenie« je pisal nekdo, ki je prišel iz Rusije pred 10 dnevi, da je videl v Moskvi in Petrogradu ljudi, ki so na ulicah umirali vsled glada. Ljudje žalostno izgledajo, so slabo oblečeni, večkrat naravnost v cunj zaviti. Posebnost v Rusiji je tudi to, da se milo more kupiti v trgovinah le s tujo valuto.

»Kavkazskij kazak« piše o znamenitem inženirju arhitektu, ki je delal kot stavbenik z veliko plačo na Uralu, pa je zbežal. Ta inženir pripoveduje, da je Rusija dežela vnebovpijoče nejednakosti. Za sovjetske strankarje so na razpolago krasni dvorci, ministrska stanovanja, dobra hrana, velike plače, letovišča itd. Delavci pa imajo umazane kasarne s posteljami v tri vrste, jedna nad drugo. Izdana je bila naredba, da se za delavske otroke sezida poslopje za otroški vrtec. Toda krajevni glavač-komunist se je izrazil: »Ni potreba otrokom vsega dovoljevati in se zavzemati za socializacijo. Ni materijala za stav-

bo in tudi delavcev ni.« A inženir, ki se sklicuje na take besede in odpove delo, je škodljivec. Ta inženir je zbežal, ker se je bal, da bi ga oblast v primernem času prišla kot škodljivca, ali pa bi še mogel biti ubit pri prvem nastopu delavcev, ki sovražijo inozemce.

Isti list piše, da je v avgustu t. l. prišla iz severnega Kavkaza 60letna gospa, nemška državljanka, ki je tam preživela 13 let. Pravi, da so tam kazaki iztrebljeni in da ponosnega imena »kazak« ni več slišati. V Apšeronskem srezu se z veliko naglico dobiva nafta ter se pošilja dalje v Krasnodar (Jekaterinodar) in v inozemstvo, ker sovjetom gre za valuto. No, pa tudi ti privilegirani sovjetski delavci že stradajo. Ljudje hodijo okrog kakor sence z oteklimi nogami in od slabosti padajo na tla.

V Majkop smo se pripeljali ponoči in smo ostali do svita v čakalnici na kolodvoru. Zjutraj smo šli skupaj v mesto, ker, če bi po noči posameznik hodil, bi prišel v nevarnost, da bi bil izropan ali celo ubit. Človeško življenje je tu zelo poceni. V vagonu je tekla iz nekega kovčka kri. Konduktar je pozval policaja, da bi kovček pregledal. V njem so našli — človeško glavo, ki je imela zlate zobe. Na vprašanje, kaj to pomeni, je lastnik kovčka, mlad fantalin, čisto mirno odgovoril, da je gredoč po cesti na kolodvor odrezal glavo nekemu buržuju, a ni imel časa, zbiti iz ust zlatih zob.

Zgodil se je tudi tak slučaj, da je žena ubila svojega moža ter ga je v teku dveh tednov kuhala in pekla kot navadno govedino! Sploh slučaji ljudožrstva tam niso redki in ne razburjajo občinstva. Vsak pač misli samo na to, kako bi naj napolnil svoj lačni trebuh. Ozvenenje ljudstva vsled glada je razumljivo tem, ki so sami preživeli ali preživljajo vso grozo gladovne smrti, a vam tukaj je to težko razumljivo. Ko je gospa končala to pripovedovanje, se je zahvalila Bogu, da ji je pomagal zbežati iz pekla smrti in lakote, katero je zakrivil neznosni boljševiski režim.

Ženski dragoner.

Francozinja Terezija Figueur je služila v moški preobleki kot — dragoner 15. francoskega konjiškega polka 21 let. Borila se je po proglasu francoske republike in posebno se je odlikovala v napoleonskih vojnah. Večkrat je bila hudo ranjena in parkrat ujeta. Ko je bila stara 44 let, se je poročila dne 2. julija 1818 v Parizu. Njen mož je postal Terezin prijatelj iz mladosti Klement Sutter, ki je bil seve tudi vojak in se je celo srečno vrnil z Napoleonovega ponesrečenega pohoda v Moskvo. Sutter se je povsod celo do žandarskega narednika v Franciji.

Pavel Keller:

16. nadaljevanje.

„Hubert“

Roman iz gozdov.

Poslovenil dr. Ivan Dornik.

Pri nekem košarju v dolini je pred oknom visela tičnica; v njej sta bila ujeta lišček in čížek. Imela sta piče in vode in košar je mislil, da jima bo še posebno dobro storil, če ju obesi na prosto v sončni svet. Ali ni slišal, kako sta s svojim čivkanjem in žgolenjem klicala na pomoč, prosila, naj ju izpuste, ali ni videl njune žalosti, njunega onemoglega napora, da bi udrli iz zapora? Kupil sem ptička za drag denar, kupil še tičnico, da bi košarju ne prišlo na um, da ujame drugih ptičkov.

Postavil sem tičnico v svoj vrt in odprl vratica. Preteklo je pač dve uri, da sta po svoji navadi skakala s svojih lesenih prečk na tla v tičnici in zopet nazaj in nista slutila, kakšna sreča se jima ponuja.

Nato je skočil čížek k odprtim vratom, bil s tremi skoki zunaj, pa se takoj boječe vrnil v hišico. Lišček, njegov bratec, ga je začudeno gledal, napravil nato tudi nekaj skokov iz tičnice, nato pa sta sedela ubožca čisto potrta na svoji grédici, tesno stisnjena drug k drugemu, kakor da bi bila globoko zatopljeni v prestrašene misli nad tem, kar se je dogodilo. Končno pa sta le oba odskakljala iz tičnice, pa si nista upala nikamor, ampak sta sedla na streho svoje kletke. Pogumnejši je bil čížek, upal si je poleteti do bližnje mize v vrtu; lišček je poševno gledal za predrznežem. Ko se je zvečerilo, sta zopet oba sedela v tičnici. Prišla je Padovka, godrnjaje zaloputnila vratica in odnesla tičnico v hišo.

Tri dni sta ptička, rojena v ujetništvu, poskušala, da bi se privadila svobodi. Opoldne četrtega dne pa sta izginila.

»Sedaj sta osvobodjena iz ujetništva,« sem rekel veselo.

»Seveda,« je pripomnila Padovka, »sedaj ju je najbrž požrla kakšna mačka.«

Tako pišejo očividci o Rusiji. Mora tam že hudo biti. Zato je verjetno, kar poročajo, da je celo komsomol (boljševiška mladina), prej glavna opora oblasti, prešel v opozicijo. Baje je dandanes zelo popularna oseba v Rusiji Hitler. O

njegovem programu veliko sanjajo. Mišeli imajo, najprej pobiti komuniste, uničiti socijalizacijo in potem izgnati vse inozemce. Bodočnost torej zna biti še zelo viharna. Bomo videli, koliko je na tem resnice. A. K.

Franjo Tanjšek, Št. Andraž p. Velenju.

Vzajemnost slov. kmečke mladine.

V vseh časih se je vršil boj za mladino. Pred desetletji jo je skušal pridobiti na svojo stran liberalizem, čigar val je takrat pljusnil med naš narod in čigar posledice občutimo še sedaj. Cilj liberalizma je bil: zanesti med naš narod potom mladine nov svetovni in življenski nazor, ki je nasproten kršč. nazoru, in ki bi popolnoma predrugačil sestav našega življenja. Toda gradnja liberalne stavbe je bila gradnja na pesku. Vstali so naši voditelji, ki so kmalu spoznali njegovo pogubonosno delo ter svarili ljudstvo pred njegovimi zmotami in zablodami. S pomočjo naše kmečke mladine so dosegli, da je bil val liberalizma odbit.

Znana je vztrajnost in delavnost naše kmečke mladine. Vztrajala je pred desetletji v borbi proti nemškemu navalu in liberalnim zablodam; za časa svetovne vojne, ko so naši najboljši mladenci morali pod orožje, je doma v delu za narodni blagor vztrajala zlasti ženska mladina ter pripravljala pot naše osvoboditve.

Kakor nekdanj, tako tudi še danes slovenska kmečka mladina vztraja na braniku svojih in narodnih pravic. Vneto se udeležuje v društvenem življenju, ne meneč se za omalovaževanje in prezir onih, ki vidijo v njenem živahnem

delovanju in napredku zapostavljanje samega sebe. Vsi tisti pa, ki so se ločili od mladine in šli brezbrizno mimo naših osnovnih prosvetnih celic, so in bodo ostali brezpomembna ničla v narodnem življenju.

Po vojni so širom slovenske zemlje nastali razni prosvetni domovi, ki je pri njihovi gradnji največ sodelovala mladina. Dasi v trudu in znoju je vendar z veseljem vztrajala in donasala ves potreben material.

Čeprav je naša kmečka mladina ves dan vprežena v trdo in naporno kmečko delo, se vendar zvečer z veseljem udeležuje raznih predavanj, sestankov in vaj. Vneto se oklepa svojih organizacij, v kojih sama odločuje ter ima glavno besedo. Iz teh organizacij bodo izšli poznejši naši gospodarji in voditelji v javnem življenju, v njih se bodo usposobili za svoj nadaljnji življenski poklic.

Kakor nekdanj, tako se tudi sedaj pojavljajo nasprotniki mladinskega gibanja. Skrivno in na tihem delajo na to, da bi v naše vrste zanesli sovražstvo in prepir. Bodimo čuječi! Ne dajmo se komandirati od peščice onih, ki mislijo, da jim je dovoljeno delati vse, kar se jim zljubi. Kljub vsem zaprekam stopajmo složno in krepko po poti, ki vodi do cilja: doseči boljšo in srečnejšo bodočnost!

★

Sv. Miklavž pri Ormožu. V nedeljo dne 26. novembra obhajata pri nas dve društvi svoj jubilej in sicer cerkveni pevski zbor pod vodstvom pevovodja in organista g. Fr. Bohanca 20letnico, odkar je med nami ter povzdignil cerkveno petje do visoke stopnje. Ob tej priliki praznuje tudi 10letnico obstoja tukajšnje

godbeno društvo »Slavček« pod vodstvom kapelnika in ustanovitelja tov. Košnika. Obe društvi obhajata jubilej z naslednjim sporedom: Ob 10. uri sv. maša, pri kateri poje mešani pevski zbor s spremljanjem godbe. Popoldne po večernicah se vrši v društveni dvorani pevsko-godbeni koncert z naslednjim redom: 1. Moja kraljična, overtura. 2. Pevec, mešani zbor. 3. Modra Perla, koncertni valček. 4. Ljubezen in spomlad, moški zbor. 5. Tajnosti srca, overtura. 6. Venček slovenskih narodnih pesmi, mešani zbor. 7. Hera, overtura. 8. Sovražnik žensk, burka v 1 dejanju. Vse prijatelje godbe in lepe narodne pesmi iskreno vabimo k udeležbi!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Po večmesečnem odhodu priredi domače Katoliško izobraževalno društvo v nedeljo dne 26. novembra, popoldne po večernicah, zanimivo zgodovinsko igro v 5 dejanjih »Črni križ pri Hrastovcu«. Igra je prirejena po istoimeniski povesti, ki je že izhajala v »Slovenskem gospodarju«. Radi tega pa, domačini kakor tudi sosedje, ne zamudite ugodne prilike in si pridite pogledat te dogodke, podane v živi obliki na odru, o katerih ste že prej čitali v povesti. Na svidenje!

Št. Janž na Vinski gori. Na Martinovo nedeljo dne 12. novembra, smo priredili prelepo igro »Revček Andrejček« z vsestransko lepim uspehom. Dvorana je bila natrpana do zadnjega kotička, igralci pa so pokazali, kaj danajo. Izmed igralcev so najbolj odrezali: Andrejček, Hrastar in Janez, izmed igralk pa: Marička in Ana. Ker je vprizoritev zelo ugaljala in da se da tudi drugim priložnost, videti res nekaj lepega, se bo igra ponovila na Štefanovo, na kar že sedaj opozarjamo domačine kakor sosedje.

Kačje svetišče.

Dostop v svetišče.

Radi neprestanih revolucionarnih nemirov na Kitajskem je zgubilo znatno na veljavi tudi versko življenje. Samo še zunaj mej ogromne Kitajske, po raznih otokih Južnega morja, v kolikor je tamošnje prebivalstvo budistično, in predvsem na polutoku Bengalen, se gib

Človeka torej, ki bi bolj motil razpoloženje, kakor Padovka, res ni! — — —

Stari Grčar mi ni šel iz misli. Kaj je le počel ves dan? Če bi mu saj dovolili, da bi na dvorišču cepil drva. Boltežar je menil, da tisti, ki so v preiskovalnem zaporu, ne smejo delati. Potem je za Grčarja desetkrat slabo.

Pregovoril sem Boltežarja, naj gre z menoj, da obiševeva Grčarja. Spočetka ni hotel, z ljudmi od sodnije ni hotel imeti nobenega opravka več. Nazadnje pa se je le peljal z menoj v mesto, in po oklevanjih sem in tja sva z nekaterimi formalnostmi dobila dovoljenje, da smeva govoriti z Grčarjem deset minut.

Stari mož je sedel v svoji celici za majhno mizo. Pogledal naju je nezaveden, kakor dva tujca.

»Grčar,« je rekel Boltežar, »obiskat sva vas prišla. Ali ste še zdravi?«

Grčar je strmel v naju in blebetal nerazumljive besede.

»Vprašam, če ste še zdravi?«

»Ne — ne — konec je — konec —,« je zasopihal.

»Kaj pa delate ves dan?«

»Prav nič — nič — takole sedim tu.«

»Ali vas večkrat zaslišujejo?«

»Večkrat — in — in vselej zelo — zelo dolgo — enkrat sem že izgubil zavest pri tem —«

»Taki razgovori niso dovoljeni,« naju je posvaril paznik, ki je nadzoroval najin obisk.

»Ali je pri zasliševanju prišlo kaj na dan?«

»Taka vprašanja niso dovoljena!«

»Gospod sodnik pravi, da sem bil jaz, ki je Bianco —«

Stari mož je zastokal.

»Grčar, ali ste vi —? Ali si nočete olajšati srca? Poglejte, od doma prihajava.«

Ne da bi odgovoril, je začel žalostno jokati.

»Če bi le smel od tod — v gozd —«

Lomil je svoje roke, ki so bile od težkega dela vse obrezane. Sedaj so bile bele in ovenele.

»Vun — vun — v gozd!«

Letalo napadeno od — kač.

Na poletu iz Salmoa v Wau na Novi Guineji v Tihem Oceanu je doživel pilot nekaj prav posebnega. Kmalu za tem, ko se je bil dvignil v zrak, je čutil, da se nekaj giblje prav tik njega. Ko se je ozrl, je zapazil glavo ogromne črne kače. Da bi se bil vrnil ter pristal, je bilo nemogoče, ker med skalovjem je bil pristanek izkjučen. Letalec je pograbil ključ za odvijanje vijakov in je lopnil z njim golazen po glavi. V tem trenutku so se pojavile iz raznih drugih smeri v aeroplanu 3 kače. Nadčloveško premagovanje je bilo potrebno, da je

Ilejo budisti po podedovanih verskih predpisih. Tamkaj še živi zelo mnogo Kitajcev v izobilju ter dostojanstvu. Ti ljudje še lahko tudi danes prinašajo bogate darove svojim bogovom.

Pisec naslednjih vrst je spoznal v Pinangu kitajskega svečenika, ki mu je obljubil, da ga bo vzel seboj, ko bo šel vršit službo v svetišče. Drugovercem je namreč prepovedano, prestopiti prag budističnega templja. Med palmami, kakor dve uri od Pinanga, prav ob robu džungle, se dviga na višini slovito kačeje svetišče, ki spada med najbolj znamenite stavbe vzhodne Azije.

Pred in v templu.

Daleč naokrog ni bilo videti žive duše, samo ob kamenitih vratih svete zgradbe je bilo vse polno razcapanih beračev, ki so vpili iz polnih grl. Bili so gobavci, katerim prepoveduje budistična vera, da bi bili v svetišču skupaj z drugimi verniki. Njihovo zatočišče je bližina templja, v katerega pa ne smejo. Tamkaj životarijo od miloščine in čakajo v molitvah, da bi jim njihovo božanstvo Buda podaril zopet ljubo zdravje, — Stopila sva v prostor, v katerem je vladal kletni hlad. Moj spremljevalec je bil tih. Prvi pogled v svetišče me je razočaral. Pričakoval sem nekaj izrednega, a nisem mogel izslediti pravičesar posebnega. Okrogla dvorana brez vsakih okraskov. Mrtvi, nelepki kipi brez umetniškega okusa na podstavkih.

Presenečenje.

Iz glavne dvorane me je popeljal Kitajec po kamenitem hodniku do skrivnostnih vrat. Spremljevalec me je prijel za roko in me vodil skozi vrata. V eni roki je držal svetilko in je korakal naprej. Pot je vodila od ene stopnice do druge. Že sem mislil, da me je zvabil Kitajec v past, ko sva po teku dobre ¼ ure prikorakala na konec zaduhlega hodnika. Kar sem pa sedaj zagledal v polni solnčni svetlobi, je presegalo daleč moje pričakovanje. Znašel sem se v ogromnem prostoru, ki je bil oprem-

ljen z vsemi vzhodnimi dragocenostmi. Tukaj so stali mogočni Budovi kipi, osvitljeni od svetilk. Ko sem prestavil pogled od božanstvenih kipov na zemljo, me je spreletela groza po celem telesu. Na stotine zelenih kač je lazilo po tleh. Že sem hotel pobegniti pred golažnijo, ko me prime spremljevalec za roko in mi prične razlagati, da naj se le pomirim. Kače so presvete, da bi se — spozabile nad človekom.

Zelene kače, o kojih svetosti so prepričani Kitajci, imajo posebne lastnosti, s katerimi jih je odlikoval Buda. Svete kače, ki spravljajo v nasprotju z drugimi žive mladiče na svet, zapustijo vsak večer svetišče, a se zjutraj zopet povrnejo. Ker živali človeku niso nevarne, ji iskati tozadevni vzrok v dejstvu, da so se po dolgem bivanju v templu povsem navadile na ljudi, ki jih tudi preživljajo.

Slednjič me je popeljal svečenik pred ogromen zaboj, v katerem hranijo pod steklom orjaško kačo, ki bi naj bila stara 500 let. Duhovnik je trdil, da je ta kača že gotovo požrla 1000 ljudi. Predno so Angleži odločno prepovedali človeške žrtve, so hranili to pošast z ljudmi.

Na moje vprašanje, kaj da sedaj dajejo kači, mi je odgovoril: »Vsak mesec enega koštruna in enega teleta.« Krmljenje orjaške kače tvori poseben svečan obred, kateremu prisostvujejo vsi duhovniki svetišča in opravljajo posebne ter dolgotrajne molitve, da zver boljše prebavlja.

Nato se je odstranil moj dosedanj spremljevalec in me je predal drugemu duhovniku, ki me je odvedel iz kačjega templja po bogznaj koliko hodnikov na prosto.

Slovenjgradec. (Naše štajerske planine.) Z vsem vznesejem in mladostno ljubeznijo sem opisoval nekoč slovenjgraški okraj, občudoval tiho mogočnost doline ob Dravi ter temnega Pohorja in se ogreval za planinsko domačnost gornjegrajskega okraja. Mrzla stvarnost življenja mi je vendar velevala sediti se iz okraja v okraj. In našel sem mogoče marsikje večjo lepoto narave in večjo živahnost življenja in vedrino, in pozabil bi bil že skoraj v svoji mladostni lahkomišelnosti na resnost in veličastje štajerskih planin. Slučaj je vendar hotel, da sem se po dolgih letih, dokaj odtujen vrnil v metropolo naših štajerskih planin, v Slovenjgradec. Nisem našel več tega, kar sem nekoč ljubil in občudoval. Toda našel sem resne in zveste ter z vso dušo v zemlji zasidrane gospodarje in našel sem ob prelestni jeseni tudi nekdajnje sanje svoje. Ob zasneženi beli Urški gori, ob živahnem, planinskem Razboru ter v prelestju pestrih, solnčnih bukovih logov Mislinjske in Šaleške

doline. Nedelja je. Oopoldne. Toplo jesensko solnce lije na Urško goro in na pogorja, vsa zakopana v belem snegu ter ogreva v vsej pestrosti tiho zasanjano Mislinjsko dolino. Sprehajam se ob kolodvoru ter čakam na vlak. Drug za drugim zazvonijo opoldanski zvonovi, ubrani zvon v mestu, zamolkli in mogočni v Starem trgu ter mladostno-vedri na Holmcu, in zdi se mi, ko odhajam, ko vstopam v vlak, da sem izgubil nekaj neizrecno lepega, dobrega in dragega, kar se ne povrne nikdar več. F. Wernig.

Sv. Trojica v Slov. goricah. Žalostno so zapeli dne 10. t. m. naši trojiški zvonovi. Naznanjali so iz visokih lin, da nas je za vedno zapustila naša sofaranka posestnica Terezija Holc. To leto ji je pač prineslo samo trpljenje in neizprosno bolezen. A ona ni obupala! V molitvi je iskala tolažbe, rožni venec ji je bil zvest tovariš dolgih 71 let. Preko 40 let je bila v družbi III. reda. Njene hčerke so ji lajšale zadnje dni življenja s tolažilnimi besedami in iskale za njo pomoči pri zdravnikih, a zaman! Bela žena je zamahnila s svojo koščeno roko in z ostro koso prerežala zadnjo nitko. Življenje je ugasnilo mirno, kakor bi se utrnila sveča. Kako je bila priljubljena,

pilot premagal strah in se spustil srečno na cilju v Wau na tla. Po pristanku so ugotovili, da so bile njegove grozne spremljevalke velike, a povsem nestrupe in nenevarne kače. V noči pred poletom je deževalo in so zlezle kače v pokrit aeroplan na letališču.

Iskalci zdravila proti revmatizmu.

Iz Londona je na potu v Indijo štiričlanska ekspedicija. Četvorica hoče poiskati rastlino, koje sok tvori edino uspešno zdravilo proti revmatizmu. Ekspediciji načeljuje Frederick Ramshaw, ki je Indijo že prepotoval in je naletel na to redko rastlino na Nilgeri pobočju v južni Indiji.

Stala sva pred njim molče in ganjena. Stari mož je dvignil glavo.

»Ali nisem stari Grčar? Ali morebiti sploh nisem Grčar?« Gledal naju je z blodnimi očmi.

»Stari Grčar ste, seveda ste!«

»Starega Grčarja pa vendar ljudje poznajo. Zakaj so ga torej dali zapreti?«

Zastokal je.

»Gospod sodnik pravi — da sem jaz storil tisto!«

Bil je shujšan in slab.

Vprašal sem paznika, če je dovoljeno, storiti kaj za Grčarja, da se mu izboljša hrana. Rekel je: »Dokler je še v preiskovalnem zaporu, lahko; pojdite v pisarno.«

»Če bi mi hoteli darovati malo tobaka za žvečenje in njuhanje, bi mi storili dobroto.«

Obljubil sem mu. Deset minut je hitro poteklo.

Grčar je še vprašal:

»Kako — kako pa je kaj doma?«

»Po navadi.«

»Vse — vse že lepo zeleno?«

»Vse, Grčar.«

Tedaj je začel kričati.

»Z vama pojdem! Z vama pojdem!«

Paznik naju je potisnil skozi vrata. Ključavnica je zaškripala; slišala sva, kako je stari Grčar kričal, ko sva bila že na koncu dolgega hodnika.

— — —

Prišel je maj. Drevje v vrtu cvete. Vsak večer stojim pred termometrom in se bojim, da pridejo sredozimci in uničijo to preljubu krasoto; da, tudi ponoči večkrat vstanem in pogledam, kako bo z vremenom. Zaman si tudi ubijam glavo, kako bi iznašel kaj, kar bi varovalo cvetje pred mrazom v maju. Za te lepe bele zvezdice zunaj po drevju me res prav na dnu srca skrbi.

»O, kaj sadje!« pravi Boltežar, »da bi le vedel, kako naj preženem te preklicane miši s svo-

smo imeli priliko videti vsi, saj so ljudje prihiteli od blizu in daleč, da so to skrbno mater in dobro krščansko ženo spremljali na zadnji poti. Imela je pač vedno odprte roke in odprto srce za trpečega brata in majhne otroke. Zato so ji otroci okrasili mrtvaški oder z zadnjimi jesenskimi krizantemami, s solzami v očeh in z bridko zavestjo, da jim je ljubeča krušna dobrotnica zaspala za večno. Ob odprtem grobu, kakor tudi po maši zadušnici, so ji naši domači pevci zapeli prekrasne žalostinke v slovo. Zaslužila si je vse to, ker so njene tri hčere bile dolgoletne cerkvene pevke. Ganljive besede dušnega pastirja, voditelja III. reda, preč. g. p. Ludvika, so ganile navzoče do solz. Obe zastavi, ena s podobo sv. Frančiška, druga s podobo svete Ane, sta se nagnili v jamo in tako zadnjič pozdravili rajno. Naj počiva v miru njeno telo, njen duh pa bo ostal vedno med nami.

Sv. Trojica v Slov. goricah. Poljske pridelke smo že spravili pod streho, le naši listnjaki so še prazni. Bog daj, da bi se vreme spremenilo, kajti listja izpod snega ne moremo grabiti. Upajmo, da bo nam ljubi Bog tudi letos podelil vsaj nekaj lepih novemberskih dni! Toda mnogo hujše, kakor skrbi za listje, so skrbi za denar, da bi poravnali naraščajoče davke. Svote so visoke, pri mnogoterem višje, kakor prošla leta. Ljudstvo jadikuje in premišljuje, kaj bi prodalo, kje dobilo denar, da bi poravnali dolg. Kaj prodati? Sadje? Letos ga ni. Poljske pridelke? Nimajo nobene cene. Vino? Ni kupcev. Živino? S čim bo pa prihodnje leto obdeloval polje? In če proda? Ali bo dobil toliko, da bo poravnal vse? Da bo plačal davek, kupil vsakdanje potrebščine, družini čevlje in obleko za zimo, ki je že pred durmi? Pa se najdejo ljudje, ki pravijo, da se kmetom dobro godi...

Fram. Dne 3. t. m. smo na zadnji poti iz Morja spremljali Marijo Vrečko rojeno Kraut; bila je stalna naročnica »Slovenskega gospodarja« in je morala še ne 33 let stara zapustiti svojega moža. Dne 12. novembra pa smo položili v grob Štefana Laha, ki je bil starosta naših mizarjev in soustanovitelj gasilnega društva v Framu. Naj počivata v miru! — Na Martinovo nedeljo sta se poročila Franc Podkrižnik, posestnik od Sv. Venčesla, ter Ana Potočnik iz Loke. Bog daj srečo!

Sv. Bolfank v Slov. goricah. Tužno in žalostno so zapeli naši zvonovi in njih glas je šel tja do hiše žalosti, kjer je ležalo na mrtvaškem odru truplo blagega krščanskega mladika Bolfanka Frasa, kateremu je neizprosna jetika pretrgala nit življenja. Pokojnik je bil star 38 let. Bil je dolga leta naročnik »Slovenskega gospodarja«, vnet državljani, poleg tega pa tudi ni nikoli pozabil na svoje verske dolžnosti. Dobro je vedel, da kaš bolezn, katera ga je zahrbtno napadala, ne bo prej odnehala, dokler ne ugrabi svoje žrtve. Počivaj, dragi, mirno v svojem preranem grobu, naj Ti bo lahka slovenska zemljica, katero si ljubil vse življenje. Da si bil priljubljen pri sovaščanih, nam je svedočil dolgi sprevod, ko smo Te spremljali na Tvoji zadnji poti. Tam gori pa, dragi Bolfank, kjer se nahajaš, zdaj prosí za nas, ki gremo Tvojo pot!

Sv. Andraž v Slov. goricah. V nedeljo dne 5. t. m., je obhajala družina Petrovičeva v Hvaletincih svojo družinsko slavnost. Ob navzočnosti domačega g. župnika se je cela družina posvetila božjemu Srcu Jezusovemu. Pač srečna vas Hvaletinci, kjer so se že skoraj vse družine posvetile Srcu Jez. Naj se razlije iz božjega Srca obilen božji blagoslov na njegove častilce! — Neznani uzmoviči so obiskali hišo posestnikov Ignaca in Marjete Kocmut. Odnegli so iz svinjaka 8 do 10 tednov staro prase. Predrzi tatinski nasilneži so svojo žrtev zaklali, želodec in čreva razmetali pognojšču. Ta slučaj je že tretji pri tej družini. Prvič je odnesel tat iz kurnika vse kokoši. Dru-

NE ZAMUDITE LEPE PRILIKE!

Do Novega leta se dobijo v Cirilovih knjigarnah po zelo znižani ceni 4 krasne povesti:

- »A njega ni . . .« (12 Din),
- »Pravica in usmiljenje« (7 Din).
- »Kraljica Ester« (12 Din),
- »S strelo in plinom« (7 Din),

Kdor pa kupi vse 4 knjige naenkrat, jih dobi za 32 Din. Ne zamudite ugodne prilike in se za dolge zimske večere oskrbite z dobrim čtivom!

gič je prekopal streho pri glavnih vratih in je odnesel precej moke in poldrugi liter vina. Tretjikrat pa se je spravil tat na malo prase. Orožniki od Sv. Lovrenca vodijo preiskavo in upamo, da se bo roki pravice posrečilo priti na sled temu predrznežu in ga primerno kaznovati. — Tatvin pa še ni konec. Tat je obiskal precej oddaljene Derbetince in potkal na okence kurnika pri posestnici Elizabeti Šamperl. Ko so domači po dokončanem delu šli k južini, je prijatelj kurje pečenke odnesel precej kokoši. Škoda, ki jo oba posestnika trpita, znaša okoli 500 Din.

Sv. Andraž v Slov. goricah. Komaj smo preživeli dneve poletja in prišli v dobo jeseni, že se nam je vtihotala prezgodnja in nepričakovana zima s snegom. Kmet pa žalostno gleda v bodočnost. Jesenski pridelki, kakor repa, pesa in zelje, so po nekaterih krajih še na polju. Večina posestnikov nima drv in ne stelje. Upamo, da nam bo prezgodnja zima vendar še prinesla lepe solnčne dni! — Poleg vremena nam dela velike težave kriza, ki je kruto zagospodarila pri vseh stanovih, zlasti pri kmetu. Kje naj dobi v sedanjih časih srednji posestnik, ki ima kakih 10 do 12 oralov zemlje, denar za 500 do 800 Din davka? In recimo, da ima kmet posestvo, ki meri do 30 oralov zemlje, pa mora skrbeti za družino in popravljati gospodarska orodja, kje naj dobi 3000 do 4000 Din za davke? Veliko je že prodanih posestev in veliko še jih bo. Vedno se slišijo glasovi: bim-bom, tvojo posestvo prodal bom. — Občinska cesta, ki pelje skozi Rjavce proti banovinski cesti proti Dobravi, je deloma v tako slabem stanju, da je promet nemogoč. Po drugih občinskih cestah se je vršil kuluk redno dvakrat na leto, a na tem delu pa nič. Prosimo pristojne činitelje, da pregledajo ta kos ceste in da nekaj ukrenejo. Letos je prepozno. Upamo pa, da se skrajno zanemarjena cesta drugo leto popravi. — Ni dolgo, odkar nas je zapustil vrli mož, priden faran Matija Kostanjevec. Ta blagi faran je bil mož, kakršnih je malo v naši fari. Mogoč ni temelji naše fare izginjajo, zadovoljivega nadomestila pa žalibog ni! Drugič več.

Gornja Radgona. Dne 12. t. m. nas je nenadoma zapustila vsem dobro znana Terezija Jurkovič brez daljše in mučne bolezni v starosti polnih 82 let. Pokojnica je bila sestra

jih polj. To je mnogo bolj važno. Topel in suh maj je grdoba.» —

Tim pa kuje pesmi. Pred kratkim mi je prinesel moder zveščič in rekel, med tem ko je malo zardel, naj bom vendar tako prijazen in preberem, če so pesmi kaj vredne. Ne more drugače, mora delati pesmi. »Je že tako v meni.«

Bile so to pesmi z navadnimi pomladanskimi rimami; le ena sama rima mi je bila všeč. In pa lepa kitica:

In ko bi bil lakaj,
zasnubil bi te maja;
v življenju prav do kraja
le tebi sami bom strežaj.

Rimo in kitico sem pohvalil; sicer pa sem mu svetoval, naj dela pesmi na tihem in sam zase. Te besede mi je zameril in čez teden dni mi je zmagoslavno pokazal eno svojih pesmi, ki je bila natisnjena v neznatnem lističu s 500 naročniki.

Pod njo je stalo njegovo ime: Maks Tim; poleg tega je bil naveden tudi naš kraj, da ne bo nihče dvomil, kje je pesem doma.

Padovki je skoraj zaprlo sapo, ko je brala, in tri dni si ni upala reči Timu nobene predrzne besede. Boltežar pa je vzkipeł.

»Ta — ta strežaj se vedno bolj napihuje; sedaj se je dal natisniti že v list!«

»Seveda, gospod Boltežar, genij je svoboden, pa če bi bil vkovan v verige.«

»Taka čenčarija! Metulji naj bodo leteče cvetlice, cvetlice pa prirastli metulji?«

»Misel ni tako slaba.«

»Vi mu vedno pripomorete.«

»Rekel sem vam že, gospod Boltežar: kot pesnik me moj služabnik nič ne briga. Saj veste — Ezop je bil suženj.«

»V uho me piši, ta vaš Ezop! Nepridiprav meri le proti 'Grozdu'.«

»Prehitite ga vendar!«

»Kako?«

Tamkaj jo gojijo indijski svečeniki. Kljub vsemu prizadevanju se mu dosedaj ni posrečilo, da bi bil rastlino ali vsaj njeno seme spravil iz Indije v Evropo. Tokratni raziskovalci so trdili pred odhodom zastopnikom časopisja, da je njihova ekspedicija dobro pripravljena ter preiskrbljena z vsem potrebnim. Trdno so uverjeni, da se bodo postalili zdravila in bodo postali kmalu po povratku — milijonarji!

Najboljša nemška krava - mlekarica.

Na letošnji poljedelski razstavi v Berlinu je dobila prvo darilo krava, ki je dala v 365 dneh 15.000 kg mleka. Ista žival je dala naj-

pokojnega prošta g. Martina Jurkoviča v Ptuj in je preživela tudi nad 50 let v Mariboru, med tem v službi kuharice nad 35 let pri g. kanoniku dr. J. Pajeku. Na stara leta se je preselila k svojim sorodnikom v Gornjo Radgono ter se vdana v voljo božjo pripravljala za večnost. Bila je splošno priljubljena in spoštovana, kar je pričal njen pogreb, spremljan od treh gg. duhovnikov in mogoštevlnih sotovarišic Marijine družbe in ostalih vernikov. Dasiravno nas je zapustila v pozni jeseni, bila je obsuta s prekrasnim cvetjem na mrtvaškem odru ter okrašen njen deviški grob.

Radenci. Gasilska četa Slatina-Radenci priredi v nedeljo dne 26. t. m., v dvorani g. Maršeka v Radencih, popoldne ob 5. uri, dve zabavni igri: »Pogodba« in »Stražar in postopača«. Vabljeni so vsi od blizu in daleč!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Prostovoljno gasilno društvo v Slaptincih je za desetletnico svojega obstoja zamenjalo svojo staro ročno brizgalno, ki je datirala še iz leta 1856, z novo avtobrizgalno. To je pač lepo priznanje našim vrlim gasilec in znak njihovega živahnega dela v društvu. Radi tega tudi priredi društvo v nedeljo dne 26. novembra v Pergerjevi dvorani pri Sv. Juriju ob Ščavnici igra »Najboljši je gasilec« ter burko »Poštna skrivnost ali začarano pismo«. Pridite vsi! Ne bom Vam žal.

— Odbor.

Marija Snežna. Po velikem fanfovkem taboru dne 20. avgusta t. l. smo se pri nas v drugič spomnili največjega svetovnega dogodka, ki se je odigral pred 1900 leti na gori Kalvariji, ko smo dne 12. t. m. slovesno blagoslovili na Zaverniku veliki prenovljeni poljski križ na posestvu pokojnega g. župnika Jož. Mlaske, ki pa je sedaj last vsakokratnega gospoda kaplana. Blagoslovil je križ ob asistenci g. kaplana vlč. g. župnik Srečko Vršič, ki je v izbranem govoru navduševal številno množico, ki je prisostvovala blagoslovitvi, za veliko znamenje sv. križ, ki je pred 1900 leti prinesel človeškemu rodu odrešenje. Na večerji, ki se je potem vršila v dobri krščanski hiši pri Sokovih, so zbrani gostje nabrali 100 Din za novo bogoslovje v Mariboru. Dobri Bog tisočero povrni dobrim Sokovim, vsem, ki so kaj pripomogli k prenovitvi in blagoslovitvi tega

več v enem dnevu 61 l
mleka.

Ovčja volna

»Kluft«
10 dkg . . . Din 13.—
skoraj neraztrgljiva,
za nogavice in sokne.

»Gelbschild«
10 dkg . . . Din 18.—
mehka in izdatna, za
sviterje in jopice.

»Friesia«
5 dkg . . . Din 10.—
v vseh barvah, pri-
pravna za čepice in
bluze.

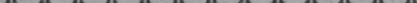
»Partijska volna«
5 dkg . . . Din 5.—
ostanki zelo poceni.

C. Büdefeldt
Maribor
Gospodka ulica 4.

To, draga Ti moja, si vtisni v spomin,
da manufaktura Valentin Hladin
bogato zalogo vseh vrst blaga
za Tebe in vsako pripravljeno ima.
Čuj, stopi tja v Celje in vse si oglej:
To bo veselje. Še drugim povej!

Manufaktura
Valentin Hladin, Celje,

14 Prešernova ulica 14

križa ter vsem darovalcem za novo bogoslovje.
Bog plačaj!

Teharje. V nedeljo dne 12. t. m. smo slavili na Teharjih dva jubileja: 1900letnico smrti Odrešenikove in 25letnico posvečenja župne cerkve sv. Martina. Obeh jubilejev se je udeležil prevzvišeni naš vladika g. dr. Ivan Jožef Tomažič in 25 gg. duhovnikov. V nedeljo zjutraj je bilo skupno sv. obhajilo faranov. Slovesen škofov sprejem se je vršil ob 9. uri dopoldne z naslednjimi pozdravi: V imenu občinskega odbora je pozdravil Prevzvišenega g. župan Cajhen; v imenu fantovske Marijine družbe, Apostolstva mož in fantov in župnijskega odbora g. Joško Oberžan; v imenu deklaške Marijine družbe Pepca Gorišek; v imenu gasilskega društva g. predsednik Bucej; v imenu obeh tovarn, ravnateljstva, uradništva in delavstva v Štorah pa g. major Burinik. Nato se je podala procesija v svetišče, kjer nam je g. škof blagoslovil prapor Apost. mož in fantov. Sledila je pridiga in slovesna sv. maša. Po sv. maši je prevzvišeni g. škof posvetil celo župnijo presv. Srcu Jezusovemu. Tako sta bila proslavljena dva važna jubileja. Predvsem se imamo zahvaliti Bogu za ugodno vreme. Iskrena zahvala tudi vsem udeležencem iz sosednih župnij, ki so se kljub slabemu potu v tako obilnem številu udeležili naše proslave.

Svetine pri Celju. Dne 29. oktobra je tukaj nenadoma umrla vrla slovenska mati in gos-

podinja Julijana Klinar, stara 74 let, po domače Turinova mati. Šla je za svojim možem, dobrim Andrejcem, s katerim sta dolgo vzorno gospodarila na splošno znanem Turinovem posestvu. Velika množina znancev in prijateljev je počastila rajno na njenem zadnjem zemeljskem potu. Počivaj krščanska mati v večnem miru!

Sv. Ema pri Pristavi. Dne 30. oktobra t. l. je bil za šentemsko župnijo dan veselja in zadovoljnosti. Umeščen je bil novi župnik, č. g. Martin Čepin, ob asistenci sosednjih duhovnikov. Kljub slabemu vremenu je bila udeležba vernega ljudstva zelo velika. Umetil je novega župnika preč. g. Franc Korošec, častni kanonik in dekan od Sv. Križa pri Slatini. Slavnostno pridigo je govoril g. Leopold Kolenc, župnik pri Sv. Vidu. Naj bi bilo delo našega novega g. župnika od Boga blagoslovljeno!

Sv. Rupert nad Laškim. V Mačkovcu je dne 20. oktobra po kratki in hudi boleznì zaspala v Gospodu Marija Gril v 48. letu svoje starosti. Nekaj let je bila samična gospodinja v prijaznem, skritem Malem dolu, pozneje pa je po sestvo prepustila svoji mlajši sestri Zefki, poroèeni Horjak. Rajna Micika je bila dekle izredne dušne kreposti, imela je moškega duha za vse dobro, lepo in plemenito. Dokaz spoštovanja, ki ga je uživala pri vseh dobrih faranah, je zlasti to, da je bila nad 10 let prednica dekliške Marijine družbe in je v tej svoji službi z vsem ognjem svoje lepe duše skrbela za lepoto hiše božje, dekliške družbe in vsakega prizadevanja za dvig krščanskega udejstvovanja. Zato jo je tudi na dan pogreba, v nedeljo dne 22. oktobra, počastila malodane cela župnija s častnim spremstvom; domači župnik ji je ob odprtem grobu spregovoril zasluženò slovo, pevski zbor pa zapel ganljivo žalostinko. Dobra Micika, počivaj mirno v Gospodu! Trda nam je bila že od nekdaj usoda v naših hribih, a sedaj smo prijadrili, ali boljše: so nas porinili v še večje težave. Razsežna župnija Sv. Rupert je sedaj razdeljena na tri občine: Svetina je prideljena Teharjem, Sv. Peter in Malabreza občini Marija Gradec, in stari Sv. Rupert se je moral ukloniti mlademu Sv. Lenuartu. Razven par oseb, ki so imele pri tej razdelitvi odločilno besedo, ni noben Rupertčan zadovoljen s to preuredbo; najbolj pa sm

»No, oženite se mu pred nosom, ali pa tudi
vi začnite delati pesmi!«

»Nimam časa za take neumnosti; pameten človek sem —«

»Srčno vam čestitam!«

»Čemu?«

»Srčno vam čestitam, ker ne znate delati pesmi!«

»A tako! No, veste kaj, tako kakor ta vinjeni lakaj bi tudi lahko jaz! Toda nekaj se mora zgoditi — mora se zgoditi!«

In zgodilo se je. Boltežar je razposlal vabila s to-le vsebino:

»Dejstvo, da je novorojeni kenguru res tako velik kakor rjavi hrošč, mi daje povod, da v soboto zvečer, 17. maja, od 7. ure dalje postrežem v stari gozdarski hiši z bowlo, na katero Vaše blagorodje udano vabim. Naprošeni pa ste, da boste v tej hiši imeli cvetlico za cvetlico, metulja za metulja, narobe pa kvečjemu po 15. kozarcu.«

Slikar Čresnik se je temu vabilu baje nasmejal do solz. Rekel je, da rad plača celo premoženje, če bi se mu posrečilo ujeti mladega kenguruja in ga malo opiti, da bi ga lahko naslikal za svojo zbirko. To bi celo »Vinjenega lakaja« zasenčilo.

Vselej, kadarkoli se jezim nad slikarjem Čresnikom, se mi ta jeza izkadi, ker je fant tak veseljak.

Enajsto poglavje.

Botanika. — O mukah ljubosumnosti. — Majski praznik. — Nenavadna pot proti domu.

Pokrajina je vsa v cvetju. V vseh gnezdecih mladiči. Stari z bilkami v kljunih ali pa s krmo. Redkeje kakor pred tedni slišiš grljenje, le čestokrat med vejami zasanjano gostolenje, ki se glasi kakor pesem uspavanka. Konec maja.

Vsepovsod vidiš veliko razposajenost. Zajci se opotekajo po visoki, zeleni rži in so tako debeli, da jih bo razneslo; da bi v tem, za lov prepovedanem času dirjali, jim ne pride na misel.

udarjeni mi, ki smo prišli v Sv. Lenart. Sedaj imamo na sedež nove občine »samo« dve in pol ure daleč, po samih goščah in kozjih potih. Nobena cesta in sploh noben promet nas ne veže s Sv. Lenartom. Zato si bomo skušali postavnim potom pomagati. Stiske nas letos kar obiskujejo, v zadnjem času pa naravnost dušijo. Mokrotno vreme nam je vzelo sadje, kar ga je bilo; grozdje, v avgustu po toči večinoma uničeno, še ob Vseh svetnikih ni bilo ne mehko, ne zrelo. Že trikratni sneg nam je zaprl njive, da ne moremo spraviti korenja in repe, in gozdove, da ni mogoče dobiti stelje in drv.

Žusem. Dne 29. oktobra med 2. in 3. uro zjutraj je začelo goreti pri posestniku Petru in Emi Arlič v Loki pri Žusmu. Zgorela je hiša in vsi poljski pridelki in večinoma vsa obleka. Žena je morala bežati iz goreče hiše s 14 dni starim sinčekom. Ubogo družino, ki je ob streho in ob vse pridelke, priporočamo usmiljenim srcem, da ji priskočijo na takojšnjo pomoč!

Zeče-Pilštanj. Letos je bila lepa letina. Seno smo brez velikega truda spravili pod streho, ni dež tako motil pri sušenju, kakor druga leta. Jesenske pridelke pa težko spravljamo z njiv, vedno dežuje in nas tudi sneg moti, je že dvakrat pobelil njive, travnike in vinograde. Vse to nam zabranjuje, da ne moremo vse redno spravljati. Bog daj še lepo vreme nekaj dni, da bomo zopet lahko šli na zunanje delo! V vinogradih je pač bolj slabo; letos se je nabrala komaj tretjina mošta od lanskega leta. Za eno leto bomo že mogli zadovoljni biti. Pa ko bi se vsaj to dalo boljše prodati, da bi si vinogradniki malo svoje stroške povrnili. Ponekod pravijo, da ima kisikov okus, pri nas je pa sladek in okusen za piti. Bila je kriza in bo še kriza, ker je med ljudstvom jako malo denarja.

Fram. Skoro v enem tednu so se sledili trije sosedje. Na vernih duš dan umrlemu Francu Polanec Štefan Lah in temu Franc Černe, po domače Krojsel, dne 13. t. m. Slednjemu sta že pred enim letom obe nogi popolnoma oslabei. Bil je nad 20 let cerkveni ključar in vesplošno priljubljen. Naj vsi počivajo v miru, njihovim domačim iskreno sožalje!

★

Miška je predrzno sedla na sonce; v visoki travi lovi kuščar pisane muhe.

Otroci delajo hrušč in trušč. Fantje in dekleta pa imajo ljubezni lačne oži.

Le gozd edini je ostal stari gospodar — vsa-ko reč postavi na svoje mesto. Smreke in jelke, ki so kljubovale viharju pozimi, postavi na sleme, na greben in skalovje, hladne, čiste bukve pa na senčnato severno stran; ob peščeni jami stoji nekaj borovcev, ki svetlobe lačni in nebaželjni koprne proti soncu in ne razumejo, kako morejo tam doli ob krnicah in potočinah pri žabah in paglavcih dobro živeti jelše in vrbe. »Močvirska svojat« — mislijo resni borovci o željnih jelšah in vrbah; »dolgočasni, izsušeni strahovi« — sodijo jelše in vrbe o borovcih na pustem pesku.

Od naše vasi vodi v mesto drevored hrastov. Bogvé kdo je pred sto ali dvesto leti prišel na to srečno misel, da je nasadil hrastov ob tej dolinski cesti. Hrast je kralj gozda, ker je tako močan, tako lep in pred vsem »tako strašansko

Dve zanimivi obravnavi.

(»Trgovski list« z dne 14. nov. 1933 pri naša sledeče:)

Dve veliki obravnavi sta te dni zanimali jugoslovansko javnost. V Zagrebu se je zagovarjal glavni urednik »Jugoslovenskega Lloyd« Ivan Malinar radi tožbe bivšega dobavitelja premoga drž. železnicam g. Grünwalda, v Vel. Bečkeru pa novinar Miroslav Matič zaradi svojih odkritij o oddaji mestne elektrarne tuji tvrdki J. G. White. Druga obravnava je trajala pet dni in je bila zaključena s popolno osvoboditvijo obtoženega novinarja. Sodišče je razsodilo, da se mu je dokaz resnice popolnoma posrečil in da je bila sklenjena pogodba v škodo mesta. Razprava se je torej končala s strahovito obsodbo obtožiteljev.

Kako potreben je bil nastop proti tej pogodbi med občino in tujo družbo, naj pokaže le par dejstev, ki jih ugotavlja oprostilna razsodba. Mestna občina je imela od elektrarne letno 1.400.000 Din čistega dobička, oddala pa je elektrarno v najem omenjeni tuji družbi za letnih 250.000 Din. Tuja družba se je le zavezala, da bo dajala za razsvetljavo ulic tok brezplačno na razpolago. Pri pogajanjih pa je bilo občini obljubljeno tudi veliko zunanje posojilo in to je bila tista velika vaba, ki je ubila vse pomisleke. Seveda pa iz tega posojila nikoli ni bilo nič in tuja tvrdka še danes ni izpolnila obljube.

Da je moglo priti do tako neugodne pogodbe za mesto, je bilo seveda treba vso zadevo dobro pripraviti. In to se je zgodilo na ta način, da se je naenkrat raznesla vest, da so kotli v elektrarni čisto za nič in da bo treba nabaviti nove, ali pa bo mesto brez elektrike. Našli so se tudi »strokovnjaki«, ki so to potrdili. Tuja tvrdka bi zato mestu napravila veliko uslugo, če bi kljub temu, da mora nabaviti nove kotle, plačevala še nekaj letne zakupnine. Seveda pa je bila vest o slabih kotlih laž in kotli še danes brez hibe vršijo v obratu svojo

delo in tuji tvrdki zaradi kotlov niso bili potrebni nobeni izdatki.

Bilo bi preobširno, če bi tu podrobno naštevati še vse one zahrbtnosti, laži in podobne lepe stvari, ki so jih zagrešili zagovorniki oddaje elektrarne, da so premotili mestne očete in onemogočili vse druge konkurente. Na razpravi je prišlo na dan toliko umazanije, da ljudje skoraj verjeti niso mogli, da so take stvari mogoče. Upamo, da obsodba vseh teh škodljivcev javnega premoženja ne izostane.

Druga, še bolj zanimiva obravnava je bila v Zagrebu. G. Grünwald je tožil glavnega urednika »Jugoslovenskega Lloyd« Malinarja vsled njegove brošure o nabavah premoga državnim železnicam. V tej brošuri je g. Malinar trdil, da je nabavljal g. Grünwald premog, ki je bil tako slab, da so se vlaki ustvaljali sredi pota. Samo na vrhu da je bil premog, spodaj pa kamenje in blato. Tudi g. Malinar je nastopil dokaz resnice in njegove priče so izpovedale naravnost neverjetne stvari. Tako je izpovedal g. Vargazon iz Ljubljane, da je on ugotovil, da je bil premog g. Grünwalda tako slab, da z njim ni bilo mogoče voziti. Če bi bila takrat mobilizacija, bi obstali vsi vlaki, ki bi uporabljali ta premog. Nihče drug ni mogel dobiti dobave premoga ko g. Grünwald, in več uradnikov je bilo vpokojenih, ki so nastopili proti njegovim dobavam, med njimi tudi g. Vargazon. Izpovedba tudi vsled te afere vpokojenega inž. Turine je bila enako čudna in se je poslušala skoraj kot roman. Obravnava še ni zaključena, vendar pa je že podala toliko dejstev, da je slika skoraj čisto jasna. Pripominjamo samo to, da o tej vsekakor zelo zanimivi razpravi zagrebški dnevnik, kot najbolj interesirani, le malo poročajo, kar je gotovo tudi svojevrstna zanimivost.

Omenjamo obe razpravi, ker dokazuje, kako velike važnosti je, če je tisk v službi javnosti, in kako zelo potrebno je, da se mu ta njegova naloga olajša. Le na ta način more tudi priti do onega sodelovanja javnosti z upravo, ki pre-

koristen«. Toda hrast ne prestoluje na višavah; v lepi, sveti zvestobi hodi po dolini; biti hoče pri tistih, ki morajo korakati spodaj po globeli.

Večkrat sem šel z Boltežarjem na izprehod po cesti v dolini. Dober človek je in nikoli me ni motil, če sem zamaknjeno gledal lipo, ki je kakor plemenita mati ščitila hišico pred viharjem in bliskom, ki hitro vzraste, je lepota sama na sebi, ki nudi varstva in zdravilnega cvetja za marsikatero gorjé in ki hitro odmrje. Mehka lipa je mati med drevesi.

Dalje sledi.

Nov vozni red

(železniških in avtobusnih prog)

veljaven od 8. oktobra 1933

se dobi v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. —

Cena Din. 2.—.

Ne pozabite

si pred nakupom ogledati izložbe ter zalogo

manufakture

gotovih oblek

Din 190.—

zimskih suken

Din 220.—

ženskih plaščev

Din 190.—

itd.

v veletrgovini

ANTON MACUN

MARIBOR

GOSPOSKA UL. 8-10.

Važno!

Važno!

Za deželno ljudstvo

10% popust!

1098

prečuje, da bi se javni denar na nepošten način zapravljajal. Delo v tej smeri je vse prej ko hvaležno. Kdor se loti tega dela, mora biti pripravljen na težke boje, ki bodo morda uničili njegovo moč. A zato je to delo čim bolj potrebno in nujno ter tudi eden od glavnih pogojev za zboljšanje gospodarskih razmer. Tem večje priznanje pa zaslužijo zato oni, ki se ne ustrašijo vseh težkih posledic tega boja za zmago poštenosti. Zato pa je zmaga teh ljudi v zadoščenje javnosti in ob enem tudi v dokaz, da se tudi pri nas razmere vendar le boljšajo.

Poslednje vesti.

Romunski parlament je razpuščen. Nove volitve v poslansko zbornico so razpisane za 20. december, v senat za 28. december t. l.

Izid španskih volitev. Po dosedanjih ugotovitvah je izid nedeljskih parlamentarnih volitev na Španskem ta-le: Desničarske stranke so dobile 180 mandatov, zmerna meščanska le-vica Lerrouxa 100 mandatov, socialisti pa, ki so jih imeli dosedaj 114, samo 40 mandatov, radikalni socialisti (komunisti) so dobili 25 mandatov (prej 56), Macia 29 mandatov (prej 43), katalonski katoličani 21. Končni rezultati bodo znani šele čez nekaj dni. Več ministrov, med njimi tudi zunanji minister Albornos, pa sploh ni bilo izvoljenih.

Požig pred sodiščem. Letos dne 27. aprila je zgorel gozd Velenik pri Polskavi in sicer 30 oralov gozdarski zadrugi Spodnja Polskava in še 3 orale posestniku S. Vertniku. Radi požiga je bil obsojen dne 20. novembra v Mariboru kljub odločnemu zanikanju Štefan Španinger na 2 leti robije.

Ptujsko muzejsko društvo je slavilo zadnjo nedeljo 40letnico.

Utonil je v Potoku pri Stari Loki 10letni posestnikov sin Pavel Porenta.

Kamnica je pač zopet pokazala plemenito srce, ki spoštuje svoje dobrotnike in jim skazuje svojo ljubezen tudi preko groba. V torek dne 14. novembra smo k večnemu počitku spre-mili telesne ostanke našega šolskega upravitelja Franca Čepe, ki je tukaj učiteljeval celih 36 let. Izredno mokra letošnja jesen je še prav posebe ta dan nagajala in mučila že itak prenapojeno zemljo in ljudi z močnim dežjem. Pa vkljub temu se je zbralo k pogrebu domačih župljanov, kakor še prav malokedaj, in tudi iz drugih krajev in posebe iz Maribora je prišlo lepo število čestilcev in prijateljev blagopokojnega. Ganljivo slovo so mu na domu zapeli učenci domače šole in pa naš cerkveni pevski zbor, ob odprtem grobu pa zopet dve pevski skupini. Ob asistenci domačega g. župnika Božičeka in bivšega našega g. kaplana Čaterja je vodil pogrebne obrede msgr. prof. Vreže iz Maribora, ki je slavil rajnega obilne zasluge za Kamnico, kateri je bilo posvečeno

BODI APOSTOL!

Knjižica s tem naslovom je namenjena vsem katoličanom brez razlike stanu. Vsebuje zlate nauke in poučne zgodbe za življenje. Dobite jo za 5 Din v Cirilovih knjigarnah in v tajništvu KA v Mariboru.

Hočeš srečko brezplačne loterije? Tedaj si naroči »Naš dom«!

vse njegovo življenje. Začasni šolski vodja g. Pur se je poslovil v imenu učiteljskega zbora in šolske mladine, g. šolski vodja Vavda v imenu učiteljskega društva, v imenu mater pa gospodinja Stravs iz Bresternice. Blag mu spomin v naših molitvah!

Št. Janž na Dravskem polju. V nedeljo dne 26. t. m., ob 14. uri, priredijo vrli cerkveni pevci Hoče-Št. Janž v župni cerkvi sv. Janeza na Dravskem polju cerkveni koncert v proslavo 1900letnice Kristusove smrti. Ljubitelji umetnega cerkvenega petja povabljeni! S koncertom je zaključek redke slovesnosti 30letnice Marijine družbe šentjanžke, ki jo obhaja tudi v nedeljo.

Kupim malo kočico z nekaj zemlje za ceno 12 do 15 tisoč Din. Naslov v upravi lista. 1169

Iščem viničarijo v bližini Maribora. Imam pet delavnih moči. Matija Gluhak, Rudnica, Virštajn, p. Podčetrtek. 1171

Sprejemem dobro samostojno šiviljo. Prometen kraj na deželi, stanovanje prosto. Naslov v upravi lista. 1170

Proda se posestvo, ležeče ob državni cesti v bližini Slovenskih Konjic, katero meri 5 ha, zidano gosporasko poslopje, lega v ravnini, a suho. Plača se lahko s hranilnimi knjižicami od Ljudske posojilnice v Celju, Kmečke hranilnice in posojilnice v Konjicah, Hranilnice in posojilnice na Prihovi in Ljudske posojilnice v Oplotnici-Čadram. Vsa to-zadevna pojasnila daje: Lojze Križnik, tajnik in organist v Zrečah. 1162

Trgovski vajenec z dvema razredoma meščanske šole, zdrav, močen, dobrih starišev, se sprejme v trgovino z mešanim blagom na deželi blizu Maribora. Ponudbe na upravo lista pod »Dober računar«. 1165

Posojilnica pri Sv. Benediktu v Slov. goricah naznanja, da bo, začevši z novim letom 1934, navadne hranilne vloge obrestovala po 4%, vezane vloge pa po 5%. — Načelstvo. 1167

Želite drevesa, ki bodo dobro rastle in rodila? Narbčite jih iz Kupčičeve drevesnice, Ptuj-ska gora. 1161

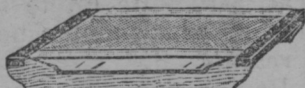
Sadno drevje: Kanada, Zlata parmena, Bobovec itd., 1000 hruškovih in 4000 jabolčnih divjakov nudi Janez Čeh, Trnovska vas pri Sv. Bolfanku v Slov. gor., Ptuj. 1163

Zimsko blago za obleke kupite najcenejše pri Srečko Pihlarju, Maribor, Gosposka 5. 1141

Vzamem v najem posestvo od 4—8 oralov, a pozneje ga tudi odkupim. Najemodajalec se izve pri Antonu Kiki, Mariborska cesta 2, p. Sv. Lenart v Slov. goricah. 1168

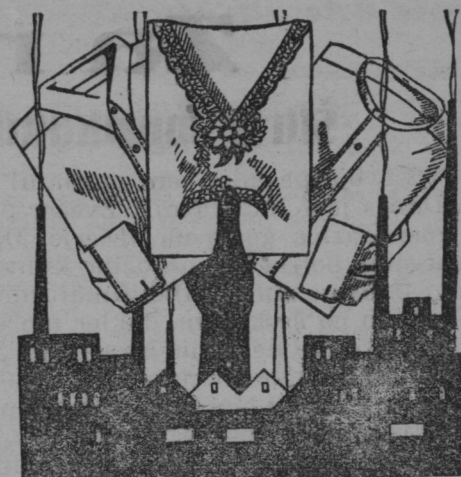
Žični vložki

kom. po Din 100.—

Žični vložki iz izvanredne trde žice
kom. po Din 150.—
Afrik madrace 3delne Din 250.—
Pri naročilu se prosi natančna no-tranja mera postelje. 364

„WEKA“ MARIBOR
Aleksandrova cesta 15.

Zopet znižane cene!

Ako si nabavite potrebno perilo, pišite po cenik Trgov. doma — Stermecki —, da se prepričate o res znižanih cenah.

Samo

Din 26.— oksford srajce, Din 28.— flanel srajce, Din 36.— poplin srajce, Din 38.— bele modne srajce, Din 42.— touring srajce, Din 18.— spodnje hlače, Din 24.— spodnje barhent hlače, Din 28.— triko (Jäger) srajce, Din 25.— triko maje in samo Din 25.— triko spodnje hlače.

Trgovski dom

Stermecki

tovarna perila in oblek
Celje št. 24.

Blago, katero ne odgovarja, se zamenja ali pa se vrne denar. Cenik zastoj.

Sprejemem fanta, brez staršev, 14 let starega, poštenega, za domače delo. Naslov v upravi lista. 1164

**CIKORIJA
FAVORIT**

**NAŠ PRIZNANO IZVRSTNI IN ČISTO
DOMAČI IZDELEK.**

Katoliška mladina vseh šol — čitaj

„Nedeljo“!

Bodi zavedno-katoliška že v svojih
nežnih mladih letih!

Za našo deco.

Štirje muzikanti.

»S svojo pesmijo sem naznanil začetek dneva. Danes je velik praznik. Zvečer pričakuje moja gospodarica goste na večerjo. Da bi bila večerja čim boljša, je naročila kuharici, naj napravi iz mene dobro juho. Kmalu mi bo odrezala vrat. Zato pa še kričim, dokler morem.«

»Joj, si ti neumna žival!« je zaklical osel. »Pojdi rajši z nami v mesto! Ti imaš pravzaprav čisto lep glas. Če bomo vsi vkup zapeli, bo to res nekaj izredno lepega.«

Tudi petelin je bil zadovoljen in tako so vsi štirje nadaljevali pohod.

Do mesta pa je bilo še jako daleč. Noč jih je zalotila v velikem gozdu in sklenili so, da bodo tam prenočili. Osel in pes sta legla pod veliko drevo, maček se je nastanil na debeli veji, petelin pa se je povspel na najvišjo vejo, ker je mislil, da bo tam najbolj varen. Preden pa je zaspal, je po svoji stari navadi še pogledal na vse štiri strani sveta. Zazdelo se mu je, da vidi v daljavi neko luč. Povedal je to svojim tovarišem in izrazil svoje mnenje, da mora tam gotovo biti kakšna hiša.

»Dobro,« se je odločil maček, »dvignimo se in pojdimo tja, ker to prenočišče tu sredi gozda itak ni najboljše.«

Tako so se štirje tovariši podali v smeri proti luči. Dalje so šli, tem svetlejša je postala luč, in nazadnje so videli, da prihaja iz neke hiše, v kateri so prebivali roparji. Ko so bili pri hiši, je osel kot največji pristopil k oknu in je pogledal v sobo.

»Kaj vidiš, Sivec?« je vprašal pes.

»Kaj vidim? ... Vidim mizo, polno najboljših jedi in pijač, okoli pa sedijo roparji in se gostijo.«

»To bi nam dobro hodilo,« je menil pes.

»Sigurno,« je odgovoril osel, »samo če bi mi bili tam namesto roparjev.«

Posvetovali so se, kako bi prestrašili in pregnali roparje. Nazadnje je predlagal osel: On se bo vzravnal na okno, pes pa mu naj skoči na hrbet. Maček skoči na psa, petelin pa mačku na glavo. Nato bodo začeli vsi štirje kričati. Vsi so bili s tem zadovoljni.

Ko so se tako postavili, se je začela njihova muzika. Osel je začel: »Hihan! Hihan!« Pes je zalajal: »Vau! Vau!« Maček: »Miau! Miau!« Petelin pa: »Kukuriku!« Potem so vsi skupaj sunili skozi okno, tako da so se šipe z velikim ropotom razsule.

Ko so roparji začuli ta ropot, so skočili pokoncu in so prestrašeni zbežali od hiše. Mislili so, da so čarovnice prodrle v hišo. Ko so izginili, so se tovariši nastanili v sobi, so se spravili za mizo in so začeli jesti, kakor da ne bi bili mesec dni nič zaužili.

Ko so bili siti, so pogasili luči in vsak izmed njih si je poiskal ugodno mesto za počitek. Osel je legel na gnojišče na dvorišču, pes se je stegnil za vrata, maček je počepnil na ognjišče, petelin pa je skočil na drog pod streho. Ker so bili od dolgega pota utrujeni, so takoj zaspali.

Polnoč je minila. Preplašeni roparji, ki so se razbežali po gozdu, so zapazili, da je v njihovi hiši ugasnila luč. Približali so se hiši, ali si niso upali preveč blizu. Poglavar je tedaj rekel: »Mi ne smemo tako zbežati. Čemu se strašimo? Izvedeti moramo, kdo nas je tako iznenada napadel.« Nato je zapovedal enemu izmed roparjev, naj se počasi približa hiši, da vidi, če je še kdo tam.

Ropar, ki ga je doletelo naročilo, se je res začel počasi približevati hiši in tam je vlekel na uha, če bi kaj slišal. Ko je bilo vse tiho, se je spla-

zil v hišo. Začel je iskati luč. Zdelo se mu je, da vidi na ognjišču dve žerjavi, zato se skloni in približa vžigalico eni žerjavici, da bi jo prižgal. Ali to so bile mačkove oči in naš Brkač, ki ni nikoli dovolil, da se kdo šali z njegovimi očmi, skoči roparju v lice in začne s svojimi kremplji po njem grebsti.

Od strahu na pol mrtev, je ropar zakričal in odrzel skozi zadnja vrata. Pa jo! Tu je spal pes in ropar je zadel z nogo vanj. Pes skoči in ga dobro ugrizne v nogo. Ropar teče čez dvorišče, pa ker je moral mimo gnojišča, ga je osel udaril z zadnjimi nogami tako močno po glavi, da ga je kri oblila. Baš tedaj se je prebudil še petelin in je glasno zapel svoj: »Kukuriku!«

Ropar je bolj mrtev ko živ prispel pred svojega poglavarja.

»Oh, slabo sem uspel!« je začel jadikovati. »V naši kuhinji sem naletel na strašno čarovnico, ki bi mi bila skoro izkopala s svojimi dolgimi nohti oči. Pri vratih me je čakal neki hudobnež in mi je zabodel nož v nogo. Na dvorišču pa me je neka črna pošast tako oplazila s kijem po glavi, da se mi je vlila kri. Nazadnje pa je začel nekdo, najbrž njihov vodnik, na vse grlo klicati: »Primate mi te ljudi!« Kljub temu sem še dospel sem, pa sam ne vem, kako sem se mogel rešiti!«

Po teh dogodkih se roparji niso nikoli več upali v svojo hišo. Naši štirje muzikanti pa so se v njej počutili tako dobro, da so popolnoma opustili misel na službo v mestu. Najbrž so še sedaj v tisti hiši, ker nisem nikjer slišal, da bi bili odšli.

Konec.

Barve in apetit ali tek.

Že dolgo je znano, da je odvisna množina izločenih želodčnih sokov in s tem tudi apetit v veliki meri od zunanjih vplivov. Lepo ter čisto pogrnjena miza ter prijetna družba delujeta kot čudež na tek in dostikrat bolj nego množine razkošno pripravljenih jedi. Pred kratkem so še le odkrili, da vplivajo celo barve na apetit. Seve ne učinkujejo vse barve enako. Rumena in rdeča barva vzbujata apetit, medtem ko zavirata tek modra in zelena. Že pri zdravljenju z obsevanjem velja pravilo, da vplivata modra in zelena barva na bolnika pomirjajoče, rumena in rdeča luč pa dražita splošni položaj. Omenjene izkušnje z barvami hočejo izrabiti glede opreme jedilnic.

Vzgleda lahko vernosti učenih raziskovalcev.

Nekateri učenjaki 18. in 19. stoletja so trdno verjeli na svojih raziskovanjih pripovedke tamonjskih domačinov.

Slavni francoski topisec Tavernier je zabeležil kot istino, da je v Perziji izvirek, koga voda čudovito vpliva na vzbujanje teka. On Tavernier je vendar malo ječel, a vendar bi pospravil v želedec celo pečeno jagnje, če bi poprej popil le kozarec omenjene vode.

Anglež Desborough Cooley je trdil še leta 1840 o človeškem pleмену na otoku Java naslednje: »Ako so ljudje gotovega javajskega plemena lačni, se podajo ob morskobal in pričnejo kričati ter tuliti iz polnih grl. Ta lakotni krik tako vpliva na morske ribe, da priplavajo v neizmer- nih množinah čisto tik do obrežja in jih gladni kričači polove kar z rokami.«

17letnica.

Letos dne 24. oktobra je minulo 17 let, odkar so avstrijsko - nemške čete predrle italijansko fronto pri Kobaridu in so tekli Italijani kakor zajci še preko Piave.

MALA OZNANILA

Ponudba: konjske dežne plahte, nepremočljive s kumetšpico in strangremenje, 180 cm dolge, 1 par Din 450.—, razpošilja: Alojzij Gnušek, Maribor, Glavni trg 6. 1125

Naše cene vam priporočajo obisk naših trgovin. **Franc Senčar, Mala Nedelja in Ljutomer.** Nakup jajc, masla, suhih gob in vseh poljskih pridelkov. Stalna zamenjava bučnic in solnčnic. 924

Sprejem pridnega, zvestega, hišnega hlapca in konjem. Predstava osebna. Naslov v upravi lista. 1147

Prodajam posestvo, Zungl Rihard, Selnica ob Muri, št. IIj v Slov. goricah. 1156

Prodajam večje posestvo z vinogradom. Angela Gamser, Zgornja Sv. Kungota. 1154

Auer Anka naznanjam Vam, da sem preselila trgovino klobukov v hišo slikarja Lorberja v Mariboru, Vetrinjska 5, se priporočam, dam klobuke cenejše. 1119

Kože vseh vrst divjačine kupujem. P. Semko, krznar, barvanje in strojenje kožuhovine, Maribor, Gosposka ulica 37. 1136

Služkinjo v pomoč kmetiski gospodinj, čeravno z enim otrokom, sprejemem takoj. Ponudbe pod »Služkinja« na upravo lista. 1159

Proda se lepo posestvo, ¼ ure od Ptuja, poslopij ezidano, 5 oralov rodovitne zemlje, travnik in gozd, zraven šole, cerkve in trgovine. Martin Rodošek, Selo, Ptuj. 1153

Vajenca sprejemem takoj. Franc Korošec, čevljarji mojster, Dragotinci 15, Sv. Jurij ob Ščavnici. 1152

Kupim posestvo do treh oralov. Proti takojšnjemu plačilu. Naslov v upravi lista. 1148

Radi smrti moje žene dam otroke za svoje. — Rudl Franc, Limbuš št. 42. 1146

Pekarna v Pesjem št. 35 sprejme vajenca. 1151

Krojaški pomočnik išče službe, gre tudi proti manjšemu plačilu. Naslov v upravi lista. 1160

Spomnimo Vas na to, kar ste gotovo že slišali:

»Karo čevlji so najboljši.«

Privoščite tudi Vašim nogam enkrat dobro in zdravo obutev. Priporočamo se:

1118 Karo, Maribor, Gosposka 13.

Dobro toplo zimsko blago

kupite poceni pri

manufakturni veletrgovini

Franc Dobovičnik, Celje,
Gosposka ulica 15. 715

Močno flanelo za perilo od Din 7.— naprej
Barchente za obleke od Din 9.50 naprej
Berlinski robci za ogrniti od Din 80.— naprej
Sukno črno in modro (za Überjackne) od Din 45.— naprej
Sukno za obleke in kostume od Din 28.— naprej
Debelo sukno za površnike po najnižji ceni
Zimsko perilo za moške, ženske in otroke po neverjetno nizki ceni!

Ženini in neveste!

Ste vabljeni, da nakupite vse potrebščine, ki jih rabite za bodoči stan, edinole pri meni, ker le takrat bode vse srečno, če bo gnezdo prijetno.

Zakaj je ravno pri tvrdki Dobovičnik, Celje, tako poceni?

Ker se zadovolji z najmanjšim zaslužkom.

Ker nima velikih režijskih stroškov.

Ker se trgovina nahaja v lastni hiši in ne plačuje najemnine.

Ker je trgovina v stranski Gosposki ulici, mora ceneje prodajati, da z nizko ceno stranko privabi!

Ker ima lastno tovarno za odeje »Koutre«.

Ker ima lastno tovarno za izdelovanje perila.

Ker ima velik promet in vsled tega vedno sveže blago.

Nizke cene! Prosti ogled vseh zalog! Vljudna postrežbal Vam jamči za dober nakup veletrgovina

Franc Dobovičnik, Celje

Hranilnica Dravske banovine Maribor

Centrala: Maribor

v lastni novi palači na oglu
Gosposke-Slovenske ulice.

Podružnica: Celje

nasproti pošte, prej Južnoštajerska hranilnica.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Najbolj varna naložba denarja, ker jamči za vloge pri tej hranilnici Dravska banovina s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno.

Razne zavarovalnice poslujejo v naših krajih. Naša domača pa je:

Vzajemna zavarovalnica

ki ima svojo glavno pisarno v
Ljubljani, Miklošičeva ul. 19,
zastopnika pa v vsaki fari v Sloveniji. Ko svoja zavarovanja urejate, vprašajte za svet njenega zastopnika.

Kdor v „Slov. gospodarju“ oglašuje, uspeha gotovo se raduje!

Zdravljenje kile

po naravnem orth. meh. potu brez operacije, brez bolečin, brez motenja poklica, samo z uporabo mojega avstrijskega patenta je mogoče. Brezplačno neobvezno predvajanje vršim osebno v sledečih krajih:

Spielfeld-Strass: v hiši gostilna Kaschl in Spielfeld: četrtek dne 7. dec., od 8. do 2. ure.

Radgona: v hiši hotela »Kaiser von Oesterreich«, petek, dne 8. dec., od 8. do 2. ure.

Ena mi dnevno doposlanih zahval:

V moje veselje lahko potrdim, da je po uporabi Streifenederjevega patenta moja že več let stara kila popolnoma izginila. Noben na kili trpeči naj ne zamudi to idealno iznajdbo uporabiti. Učinek je naravnost čudovit, ker sem že 65 let star. Uporaba ni povzročila nobenih težkoč ali delanezmogućnosti. — Miha Majcenovič. — Pobrezje pri Mariboru, 20. maja 1933. — Potrjeno od občinskega urada.

Dajte si doposlati mojo pojasnilno ilustrirano brošuro proti doposlavljanju dvojne pisemske poštnine neobvezno in brezplačno Pozor pred ponaredbami!

F. G. Streifeneder Fürstentfeldbruck bei München

AKO NAS KAJ BOLI

je najvažnejše vprašanje: kje vzrok? Na vsak način je zelo dobro, ako imamo vedno pri rokah kako lekarniško zanesljivo domače sredstvo, kot je pravi Fellerjev Elsaf fluid, ki se že

nad 36 let rabi za nego telesa in za obrambo proti obolenjem, pri revmatičnih boleznih, prehladu, za mazažo, pri trganju v sklepih, bolečinah v križu, v obrazu in po vsem telesu. Fellerjev Elsaf fluid se dobi v lekarnah in zadevnih trgovinah po Din 6.—, 9.— in 26.0. Po pošti najmanj 1

zavoj (9 poizkusnih ali 6 dvojnih ali 2 veliki specialni steklenici) Din 58.—, dva taka zavoja Din 102.— pri lekarnarju Evgen V. Fellerju, Stubičica Donja, Elsatrg 341 Savska ban.).
Odobr. od Min. soc. pol. i nar. zdr. Sp. br. 509 od 24. III. 1932.

Zapomnite! Elsaf fluid ostane Elsaf fluid!

Deveričje in druge kože od divjačine kupe po najvišji ceni: I. Ratej Slovenska Bistrica. 1084

Posestvo, obstoječe iz njiv, travnikov in gozda, 48 oralov, se poceni proda. Ivana Štern, Ranče nad Hočami. 1149

Zimske suknje

gotove obleke, perilo, sviterje in vsakovrstno blago za moške in ženske obleke, kakor tudi prvovrstne podplate in usnje dobite najceneje pri 1157

FRANJO KLANJŠEK, MARIBOR
Glavni trg 21.

2000 volnenih čepic

po 5 Din dobite samo v
TRPINOVEM BAZARJU, MARIBOR,
Vetrinjska ulica 15. 1138

Najlepše zimske plašče

kakor tudi blago za plašče in obleke Vam nudimo najcenejše 1137

veletrgovina **TRGOVSKI DOM**
Maribor, Aleksandrova cesta 25.

Širite „Slov. gospodarja“!

Trgovci in obrtniki!

Novoletno reklamo stenskih koledarjev z bloki vam najugodnejše natisne

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

kjer imate tudi veliko izbiro. Ne odlašajte z naročili, da jih boste pravočasno imeli!

Klobuke

moške in deške v veliki izbiri po najnovejši modi kupite najbolje in najceneje v starozani klobučarni 1158

Ivan Bregar, Maribor
Gosposka ulica 16.

Tudi velika zaloga zimskih čevljev in počnov (copat) in klobučine.

Zahvala.

Vsemogočni je poklical dne 15. novembra k sebi našega dobrega očeta

Jakoba Florjančiča

posestnika, bivšega župana, cerkvenega ključarja, predsednika Okrajnega kmetijskega odbora itd.

Rešil ga je težkih muk dolgotrajne bolezni, katero je blagi ata prenašal z možato potrpežljivostjo.

Zahvaljujemo se vsem, ki so rajnega obiskovali med boleznijo in mu lajšali bolečine. Prav posebej se zahvaljujemo dekanu in nadžupniku Sagaju in kaplanu ter voditelju pogreba Čoklu za večkratni obisk in podelitev sv. zakramentov, dr. Wankmüllrju iz Maribora za zdravniško pomoč, vsem gg. duhovnikom, učitelstvu s šolsko deco, bivšim županom, požarnikom, pevcem, sosedom in znancem za spremstvo na zadnji poti. Osebito se še zahvaljujemo g. dekanu za poslovilni govor, bivšemu oblastnemu in okrajnemu predsedniku dr. Leskovarju, bivšima poslancema Žebotu in Faležu, bivšemu občinskemu svetniku Ivanu Lorberju in bivšemu načelniku Okrajnega zastopa Lipovšek, zastopnikoma cestnega odbora Kokolu in Prelesniku, zastopnikom ptujske tehnične sekcije in orožniški deputaciji.

Hvala vsem domačinom ter udeležencem od blizu in daleč!

Priporočamo blagopokojnega ateka v molitev in spomin!

Sv. Miklavž pri Hočah, dne 17. novembra 1933.

Žalujoči otroci in ostali sorodniki.

Ljudska posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi lastni palači na oglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

Sprejema hranilne vloge in jih

obrestnje najboljše.

Denar je pri njej naložen po

polnoma varno.

Za hranilne vloge jamči poleg re-

zerv in hiš nad 5000 članov-po-

sestnikov z vsem svojim pre-

moženjem!